జనవరి 2005 Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

Orissa
The Soul of India

చిలికా

మహదానంద సింహద్వారం

భారతదేశంలోని అతిపెద్ద ఉప్పునీటి సరస్సు చిలికా - ప్రశాంత వాతావరణం మధ్య కనుచూపు మేరకు విస్తరించి నీలి వర్ణంతో ఒయ్యారాలొలక బోస్తున్నది. చుట్టూ కొండలతో, అక్కడక్కడ పచ్చటి దీవులతో ఉన్న చిలికా సరస్సు ప్రపంచం నలు మూలల నుంచి వచ్చే పక్షుల శరణాలయంగానూ, శీతాకాలపువిడిదిగానూ విలసిల్లుతున్నది. వలస పక్షుల ఆగమనంతోనూ, యథేచ్ఛగా తిరుగాడే ఇరవాడీ డాల్ఫిన్స్ మొదలైన జల జంతువుల సంపదతోనూ చిలికా సరస్సు చూపరులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. ఇదో ముఖ్యమైన జీవ వైవిధ్య నిలయం. పడవలూ, దోనెలూ తిరుగాడే ఈ బ్రహ్మాండమైన సరస్సు భారతదేశాన్ని ఆకర్షణీయమైన రంగులలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. కనుల విందు చేసే హృదయాలను అలరించే అద్భుత సుందర ప్రదేశం చిలికా!

ఒటిడిసి స్పెషల్ ప్యాకేజ్ పర్యటనలు

ప్యాకేజ్ 1 : పూరీ-కోణార్క్-భువనేశ్వర్-చిలికా (సతపద) : 2 రాత్రులు & 3 పగళ్ళు
ప్యాకేజ్ కాస్ట్ : ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా - మనిషికి రూ. 2399.00
నాన్ ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 1799.00

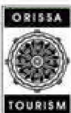
ప్యాకేజ్ 2 : వైల్డ్‌లైఫ్ స్పెషల్ : చాందిపూర్-ఆన్-సీ-సిమిలిపాల్-భితార్కానికా
వైల్డ్‌లైఫ్ శాంక్చువరీ : (3 రాత్రులు & 4 పగళ్ళు)
ప్యాకేజ్ కాస్ట్ : ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా (లులుంగ్ మినహా) - మనిషికి రూ. 3299.00
నాన్ ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2399.00

ప్యాకేజ్ 3 : చిలికా దర్శన్ స్పెషల్ : బర్కుల్-ఆన్-చిలికా-క్రూయిస్ ఇన్ చిలికా లేక్ బర్కుల్ నుంచి సతపద వరకు
(ప్రత్యేక ఆకర్షణ : కాళీజయ్-నలబన్-రాజ్‌హన్స్-డాల్ఫిన్- సీ మౌత్) పూరీ-కోణార్క్ : 2 రాత్రులు & 3 పగళ్ళు)
ప్యాకేజ్ కాస్ట్ : ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2799.00
నాన్ ఏసి బస ఏర్పాటు & రవాణా మనిషికి రూ. 2099.00

ప్యాకేజ్‌లోని అంశాలు : ఏసి/నాన్ ఏసి బస ఏర్పాటు ట్విన్ షేరింగ్ బేసిస్ మీద, భోజనం (ఉదయం ఫలహారం, మధ్యాహ్నం భోజనం, మధ్యాహ్నం టీ, రాత్రి భోజనం) ఏసి/నాన్ ఏసి రవాణా టాటా సుమోలో.
ఎంట్రీ ఫీస్ (కెమెరా, వీడియో కెమెరా ఫీజు మినహా), చిలికా సరస్సులోనూ, భితార్కానికాలోనూ బోటింగ్.
నిబంధనలు : కనీసం 8 ప్యాక్స్ ఉంటేనే ఈ ప్యాకేజ్ పర్యటనలు నడపబడతాయి. ప్యాకేజ్ టారిఫ్‌లో మార్పులు ఉండవచ్చు.

రానున్న ఉత్సవం:
కళింగ మహోత్సవ్
ఫిబ్రవరి 4-5, 2005

సమాచారం & బుకింగ్ కోసం దయచేసి సంప్రదించండి:
మేనేజర్ (మార్కెటింగ్) ఒటిడిసి లిమిటెడ్ (హెడ్ ఆఫీస్) పాంథనివాస్ (ఓల్డ్ బ్లాక్)
లూయిస్ రోడ్, భువనేశ్వర్ - 751 014. ఫోన్ : 0674-2432382

For more information contact: Director, Tourism; Paryatan Bhavan; Bhubaneswar-751014, Orissa, India
Tel: (0674) 2432177, Fax: (0674) 2430887, e.mail:ortour@sancharnet.in, website:www.orissatourism.gov.in
Tourist Offices at; **Chennai:** Tamilnadu Tourism Complex, Ground Floor, Near Kalaivanar Arangam, Wallajah Road, Chennai - 600002, Ph: (044) 25360891, **Kolkata**: Utkal Bhawan 55, Lenin Sarani, Pin-700013, Tel: (033) 22443653, **New Delhi:** Utkalika, B/4 Baba Kharak Singh Marg, Pin - 110001, Telefax (011) 23364580

NATURATA

చందమామ సంపుటి: 112 జనవరి 2005 సంచిక:1

ఈ సంచికలో ...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: **900**

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. **144.00**

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ

'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్'పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ఆచరణాత్మక నూతన సంవత్సర నిర్ణయం!

మనదేశ ప్రాథమిక విద్య స్థితిగతులను తెలుసుకోవడానికి ప్లానింగ్ కమిషన్ కోసం ముంబైకి చెందిన 'ప్రథమ్' అనే ఎన్‌జీవో సంస్థ ఇటీవల ఒక సర్వే జరిపింది. ఈ సర్వేలో బయటపడిన కొన్ని చేదునిజాలు–2010 నాటికల్లా పిల్లలందరూ బడికి వెళ్ళాలన్న మన ప్రభుత్వ లక్ష్యానికి అనుకూలంగా లేకపోవడం ఆందోళన కలిగించేవిగా ఉన్నాయి.

దేశవ్యాప్తంగా వివిధ రాష్ట్రాలలోని ముప్పై జిల్లాలలో 7 – 10 ఏళ్ళలోపు పిల్లలు; 10 – 14 ఏళ్ళలోపు పిల్లలు అని రెండు విభాగాలుగా విభజించి జరిపిన ఈ సర్వేలో– విద్యాసంవత్సర ఆరంభంలో బడిలో చేరే బాలికలలో ఆరోవంతుమంది కొన్ని నెలలలోనే బడి మానేస్తున్నారని తెలియవచ్చింది.

ఈ బాలబాలికలలో నాలుగోవంతు మంది ఒక్కవాక్యం కూడా సొంతంగా రాయలేకపోతున్నారు. కొందరయితే చెప్పినా రాయలేకపోతున్నారు. ఉత్తర ప్రదేశలోని అలహాబాద్, లక్నో జిల్లాలలో ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో చదివే 7 – 10 ఏళ్ళలోపు పిల్లలు అసలు చదవలేకపోతున్నారు. ప్రైవేటు పాఠశాల విద్యార్థుల పరిస్థితి గుడ్డిలో మెల్లగా కొద్దిగా మెరుగ్గా ఉంది.

మశూచిని నిర్మూలించాం; మలేరియాను నిర్మూలించాం; పోలియోను నిర్మూలించనున్నాం అని గర్వంగా చెప్పుకుంటున్నాం. సంతోషకరమైన సంగతులే. అదేవిధంగా నిరక్షరాస్యతను నిర్మూలించడంలో కూడా అలాంటి శ్రద్ధనే కనబరచాలి. ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం బహూ పనికూడదు. 2020 నాటికల్లా మనదేశం అగ్రరాజ్యం కావాలని కలలు కంటూన్న తరుణంలో, ప్రతి ఒక్కరికీ ఉన్నతవిద్య కాకపోయినా కనీసం చదవడం, రాయడం నేర్పడం చాలా అవసరం. అందుకు యుద్ధప్రాతిపదికపై కృషి చేయవలసిన అవసరం ఎంతయినా ఉంది. ఇందులో ఎలాంటి జాప్యమూ జరగకూడదు. ఇదే మన ఆచరణాత్మక నూతన సంవత్సర నిర్ణయం కావాలి!

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

Visit us at : http://www.chandamama.org

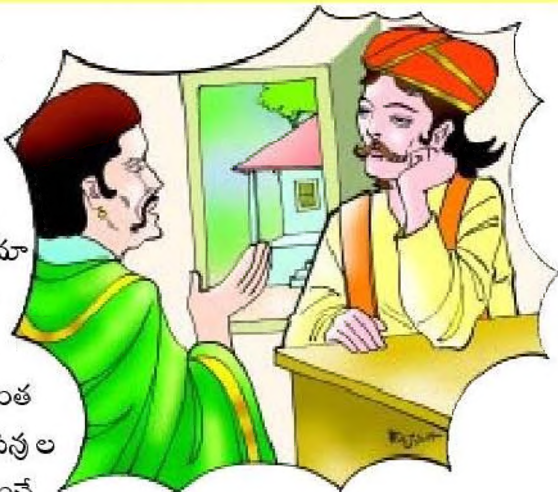

పాఠకులకు కథల పోటీ (జూలై)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

వైద్యుడు అడిగిన దానికి జమీందారు, ''మీరు ఇక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాక నా బాధలు వెళ్ళబుచ్చుకోవడానికి ఎవరూ లేరే అన్న వెలితి కొన్నాళ్ళు వెంటాడింది. అయ్యి నా ఇన్ని బాధలు ఉన్నాయని ఏకరు మా పెట్టినా వైద్యుడు ఒక్క మందు కూడా ఇవ్వలేదేమిటా అని ఆలోచించాను. మీరు వెళ్ళాక ప్రత్యేకించి మిమ్మల్ని రప్పించేటంత రుగ్మత ఏదీ రాలేదు. దానికితోడు ఇతరత్రా పనుల కారణంగా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించే తీరిక కూడా లేకపోయింది. అందుకే మీకు కబురు చేయలేదు,'' అన్నాడు.

''ఆహా, అలాగా! నిజానికి మీకు అసలు ఎలాంటి రుగ్మతలూ లేమావి తివి ంచిన తీరిక, లేని పోని ఆలోచనలే, మీ బాధలకు కారణం అని అప్పుడే గ్రహించాను. అందుకే ఎలాంటి మందులూ ఇవ్వలేదు. అయితే, అది మీకు చెబితే వినరని ఊరుకున్నాను. ఇప్పుడు స్వానుభవంతో మీరే ఆ విషయాన్ని గ్రహించారు. చాలా సంతోషం,'' అన్నాడు వైద్యుడు.

ఆ తరవాత వైద్యుడు, జమీందారుకు తెలియకుండా ఆయనకు ఏవైనా పనులు, వ్యాపకాలు కల్పించమని, తాను జమీందారు భార్యకూ,దివానుకూ చెప్పిన విషయం గుర్తు చేసుకుంటూ తన చిట్కా ఫలించినందుకు సంతోషిస్తూ వేరొక ఊరికి బయలు దేరాడు.

కుప్పిలి రాకేష్, S/o. కె.ఎస్.ఎన్. పట్నాయక్
గాంధీనగర్, బోడసింగిబుట గ్రామం – 535 270
గజపతి నగరం, విజయ నగరం జిల్లా(ఆం.ప్ర)

విచిత్ర స్వప్నం

లక్ష్మీపురం గ్రామంలో, ధనికరైతుకుటుంబానికి చెందిన శివరాముడనే యువకుడుండేవాడు. వాడి తల్లితండ్రులు కాలం చేయడంతో, వాడి మేనత్తవాణ్ణి పెంచి పెద్ద చేసింది. శివరాముడిలో బద్ధకం పాలెక్కువ. వాడు పొలం పనులు కూలీల మీదా, నౌకర్ల మీదా వదిలి గ్రామంలో స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ ఉండేవాడు.

ఇలా ఉండగా – ఒక అమావాస్య నాటి రాత్రివేళ వాడు తృప్తిగా భోజనం చేసి గదిలో గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయాడు. తెలతెలవారుతూ ఉండగా, వాడికొక విచిత్రమైన కల వచ్చింది.

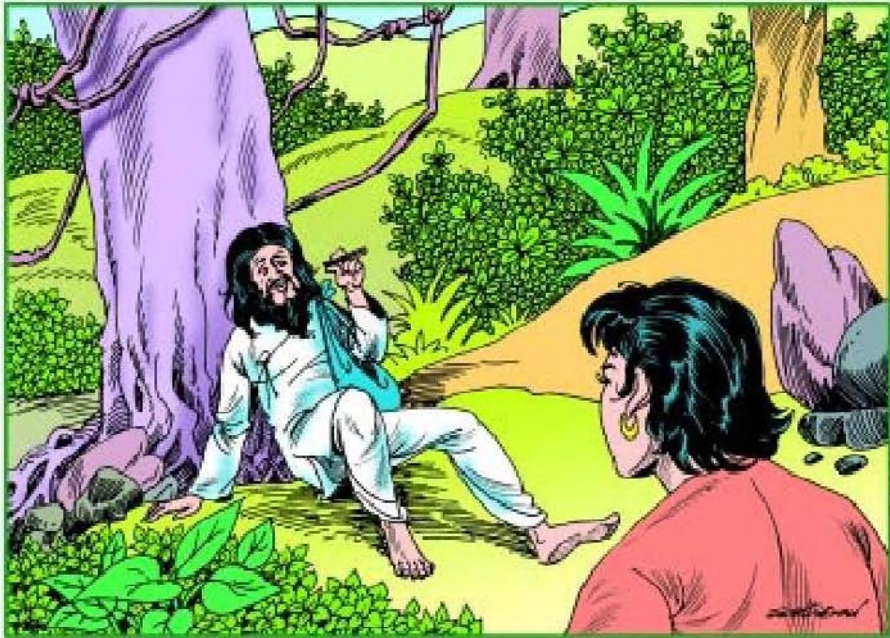
ఆ కలలో అంకాళమ్మ గుడి ముందు ఒక బంగారు సింహాసనం ఉంది. ఆ సింహాసనం మీద శివరాముడు కూర్చుని ఉన్నాడు. వాడి తల మీద ఒక గుడ్లగూబ వాలి ఉంది. గ్రామస్థులందరూ అంకాళమ్మ గుడిలోకి వెళ్ళకుండా, వాడికి పూజలు చేస్తూ, నైవేద్యం పెడుతున్నారు. దూరాన ఒక కుక్క మాత్రం వాణ్ణి చూసి అదే పనిగా మొరుగుతున్నది.

శివరాముడికి మెలుకువ వచ్చింది. ఆ కలను మరిచిపోలేక పోయాడు. వాడు ఆ కల గురించి మేనత్తకు చెప్పి అర్థం అడిగాడు. మేనత్త నవ్వి, "ఒరే, శివా! కలలు దేవరహస్యాలు. మనబోటి పామరులకు అర్థంకావు. మన గ్రామ పెద్ద హరినారాయణుడు తెలివిగలవాడు. ఆయన్ని కలిసి అర్థం అడుగు," అని సలహా ఇచ్చింది.

శివరాముడు, హరినారాయణుడి దగ్గరకు వెళ్ళి, తన కల గురించి వివరించి అర్థం అడిగాడు. హరినారాయణుడు, "నిన్ను నీవు గొప్పగా ఊహించుకుంటున్నావు. అందువల్లే అలాంటి కల వచ్చింది," అని చెప్పాడు.

అందుకు శివుడు, "అయ్యా! నా గురించి నేనెంత గొప్పగా ఊహించుకున్నా, దేవతకంటే గొప్పగా ఏనాడూ ఊహించుకోలేదు. పోనీ, కుక్క నన్ను చూసి ఎందుకు మొరిగింది? గుడ్లగూబ నా తల మీద ఎందుకు వాలింది?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు

హరినారాయణుడు మరొకసారి తలగోక్కుని, "మన పొరుగూరి జమీందారు శ్రీనిధి ఇటువంటి కలల గురించి అర్థం చెప్పేందుకు చాలా శాస్త్రగ్రంథాలు చదివాడు. ఆయన్ని అడిగి చూద్దాం," అని చెప్పాడు.

శివుణ్ణి, శ్రీనిధి వద్దకు పంపి సంగతి చెప్పాడు. ఆయన ఆశ్చర్యపోతూ, శివుడి ముఖంకేసి ఒకటికి రెండు సార్లు చూసి, "మీ గ్రామానికి ఏదో అరిష్టం రాబోతున్నది. అందుకే, కలలో గ్రామస్థులు దేవతకు కాకుండా, నీకు పూజలు చేశారు," అంటూ వివరణ ఇచ్చాడు.

శివరావుడికా వివరణ అంతగా నచ్చలేదు. "మరి కుక్క, గద్దగాబల మాటేమిటి?" అని అడిగాడు.

"తనకు తిండి పెట్టనందుకు కుక్క మొరిగింది. దేవతకు కాక, నీకు పూజలు జరిపించుకున్నందుకు, నీకు కీడు జరగాలని గద్దగాబ నీ తల మీద వాలింది!" అని చెప్పాడు శ్రీనిధి.

శివరావు తన గ్రామానికి బయలుదేరాడు. గ్రామం చేరాక అలసటతో గ్రామం మధ్యవున్న మర్రిచెట్టునీడలో కూర్చున్నాడు. అక్కడ చుట్టకాల్చుకుంటున్న బైరాగి, శివరావుణ్ణి, "ఏరా అబ్బీ! ఈమధ్య కానరాలేదు. ఏమయ్యావ్?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఈ బైరాగిని గ్రామంవాళ్ళు, పిచ్చివాడు, మతిసరిగాలేనివాడు – అని ఎగతాళిచేయడం, శివుడికి తెలుసు. వాడు బైరాగితో, "నాకొక వింత కల వచ్చింది. దాని అర్థం తెలుసుకోడానికి ఊళ్ళన్నీ తిరుగుతున్నాను," అని చెప్పాడు. బైరాగి చుట్టను దూరంగా గిరవాటువేసి చిన్నగా నవ్వి, "సరైన అర్థం ఎవరూ

చెప్పలేదుగదా, అవునా?'' అన్నాడు. ''అంతే జరిగింది! అయి నా ఆ సింగతి నీకెలా తెలుసి ?'' అని అడిగాడు శివరావు.

''ఓరి వెర్రివాడా! నీ కలను అర్థం చెప్ప గలవాడు, ఈ భూ ప్రపంచంలో ఒకే ఒక్కడు వున్నాడు; వాడెవరోవడో కాదు, నేనే!'' అన్నాడు.

శివరావు చిన్నగా నిట్టూర్చి, ''ఎవరి బుర్రలో ఏవుందో, ఆ అంకాళమ్మకే ఎరుక. సరే, కల అర్థం నీమఱెప్పగలవేమో చూడు!'' తన కల గురించి వివరించాడు.

అంతావిన్న బైరాగి ఫక్కున నవ్వి, తావెగా చుట్టముట్టించి, ''అరె ఒరె అబ్బీ, విను మరి! ప్రజలలో దైవభక్తి తగ్గిపోతున్నది. స్వార్థం, సోమరితనం పెరిగి పోతున్నాయి. అందుకు నిదర్శనంగా, పనీపాటా లేకుండా సోమరిలా తిరిగే నీకు పై జలు జరిపినైవేద్యం పెట్టారు. ఇక బంగారు సింహాసనం నీలోని పొగరు బోతుతనానికీ, ఆశకూ కొండగుర్తులాంటిది!'' అన్నాడు.

''ఐతే కుక్క ఎందుకు మొరిగింది? గుడ్లగూబ నాతల మీద ఎందుకు వాలింది?'' అని అడిగాడు శివరావు.

ఆ వెంటనే బైరాగి, ''నిన్ను పెంచి పెద్ద చేసిన నీ మేనత్త నీకు రోజూ కడుపునిండుగా భోజనం పెడుతూ, ఆ కుక్కకు ఒక ముద్ద అన్నం వేస్తున్నది. సొంత పొలం పనులు వాళ్ళకూ, వీళ్ళకూ అప్పగించి గ్రామంలో తిరిగే నువ్వంటే అసహ్యించుకుని కుక్క మొరిగింది. గుడ్లగూబ ఫ్రాటంటావా - గుడ్ల గూబకు చీకటుంటే మహా ఇష్టం. సోమరితనం, అజ్ఞానంలో బతికే నువ్వూ చీకటికంటే కటిక చీకటివి. అందుకే గుడ్లగూబ నిన్ను ఆప్యాయంగా ఆశ్రయించింది!'' అని చెప్పాడు.

దానితో శివరావు చేతులు జోడించి, ''నీమఱిచ్చివాడివి కావు; గొప్ప వేదావివి. నమ్మ కలను వివరించిన తీరు - నన్ను ఎంతగానో ఆకట్టుకున్నది. ఇప్పటికి నా సోమరి నేత్రాలు తెరిపిన పడినై,'' అని ఇంటికేసి బయల్దేరాడు.

బైరాగి వాణ్ణి కాస్త ఆగమని, ''అరే ఒరే, అబ్బీ! గ్రామమంతా నేను పిచ్చివాణ్ణని కోడై కూస్తూంటే, కాదనేందుకు నువ్వెవడివి? ఛీ!'' అంటూ, అక్కడి నుంచి దూరంగా మన్న మరొక గ్రామంకేసి ప్రయాణంకట్టాడు.

సజ్జనసాంగత్యం!

మొగలిపిట్ట గ్రామంలోని పెద్ద రైతుల్లో రామయ్య ఒకడు. ఆయనది పెద్ద లోగిలి. నలుగురన్నదమ్ములు కలిసికట్టుగా జీవిస్తూ, ఉమ్మడిగా కట్టుకున్న ఆ పెద్ద ఇంటి లోగిలి, ప్రతి సాయంత్రమూ పిల్లల ఆటపాటలతో కోలాహలంగా ఉంటుంది. అన్నదమ్ముల పిల్లలతో పాటు చుట్టుపక్కలవారి పిల్లలు కూడా అక్కడికి వస్తూంటారు.

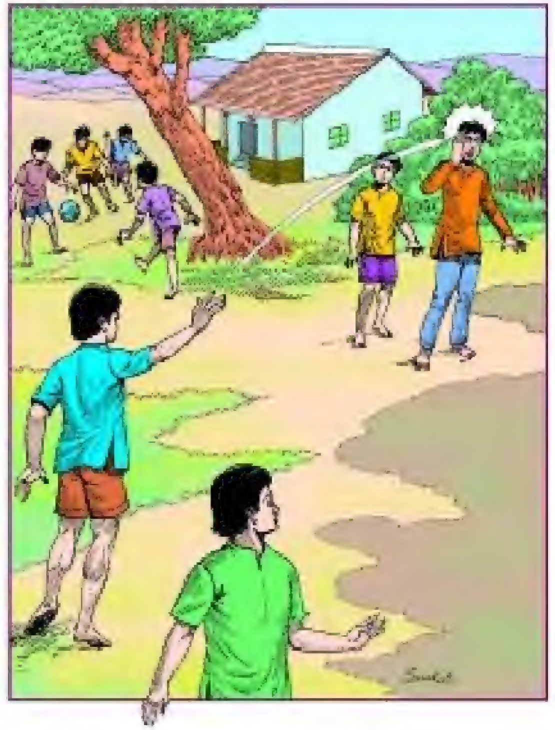
ఒక రోజు సూర్యాస్తమయ వేళ చీకటి కమ్ముకుంటున్న వేళలో, వీధి గుమ్మంలో గుర్రపు బండి ఆగిన శబ్దం విని, పిల్లలందరూ కుతూహలంగా తొంగి చూశారు. అప్పటికే వీధి అరుగు మీద కూర్చునివున్న రామయ్య, అతని పెద్ద తమ్ముడు, బండిలోంచి దిగిన వృద్ధురాలికి ఎదురు వెళ్ళి, "బాగున్నావా, పెద్దమ్మా?" అని పలకరిస్తున్నారు.

ఆమెను చూడగానే పిల్లల ముఖాలు ఆనందంతో వెలిగిపోయాయి. "బామ్మ వచ్చింది! బామ్మ వచ్చింది!" అంటూ సింబరంగా ఆమెను చుట్టుముట్టారు. ఈ బామ్మ, రామయ్యకు పెద్దతల్లి అయిన సావిత్రమ్మ, అక్కడికి నాలుగు కోసుల దూరంలోవున్న రేపల్లెలో ఉంటుంది. ఆమెకు రామయ్య కుటుంబంతో, ముఖ్యంగా పిల్లలతో అనుబంధం చాలా చిక్కనైంది. ఆమె చెప్పే రకరకాల కథలు వింటున్నంతసేపూ పిల్లలకు మరో ధ్యాసే ఉండదు.

రాత్రి అయింది. పిల్లలంతా భోజనాలు ముగించి నాలుగిళ్ళ వాకిట్లో చేరారు. బామ్మ రామయ్య చిన్నకొడుకు పదేళ్ళ గోపి కేసి చూసి, "ఏమిట్రా గోపి, మోచేతికి కట్టు కట్టావేం?" అని అడిగింది.

ఆ ప్రశ్నకు గోపి ఏదో చెప్పబోయేంతలో, రామయ్య భార్య కల్పించుకుని, "ఏముంది లేదు అత్తయ్యా! వీడు పాఠశాలలో ప్రతి ఆకతాయి వెధవతోనూ స్నేహం చేస్తూంటాడు. ఏదో సమయంలో కీచులాట జరిగి, ఇలా దెబ్బలు తిని ఇంటికొస్తూంటాడు," అన్నది.

అప్పుడు బామ్మ, గోపని దగ్గరకు తీసుకుంటూ, "వీళ్ళూ ఆకతాయే అయ్యుంటారు. ఆకతాయి అయితే తప్ప, మరొక ఆకతాయితో స్నేహం కుదరదు!" అని, "ఒరే, గోపి, అన్నిటికన్నా ఉత్తమమైనది సజ్జన సాంగత్యం – అంటే మంచివాళ్ళతో స్నేహం అన్నమాట. అలాంటి సజ్జనసాంగత్యాన్ని గురించి ఒక కథ చెబుతాను, అందరూ వినండి," అంటూ ఇలా చెప్పసాగింది:

పూర్వం రామాపురంలో ఒక పెద్ద భూస్వామి ఉండేవాడు, ఆయన పరమ ధార్మికుడు; దయామయుడు. ఆయనకు శ్రీకాంతుడనే కొడుకు ఉండేవాడు. ఆ కుర్రవాడు తండ్రికి తగిన కొడుకులాగే ప్రవర్తిస్తూ, చిన్నవయసులోనే మంచిపేరు తెచ్చుకున్నాడు.

అదే ఊళ్ళో రాజయ్య అనే రైతువుండేవాడు. సోమయ్య అతడి కొడుకు. తండ్రి కష్టజీవి, సోమయ్యకు పనంటే చిరాకు. అయితే, ఎంత మొద్దు కుర్రాడైనప్పటికీ, చదువంటే చాలా ఆసక్తి ఉండేది. అందు చేత, రాజయ్య కొడుకును ఊళ్ళో నారాయణాచార్యులనే గురువుగారి పాఠశాలకు పంపించడం ప్రారంభించాడు.

ఆ పాఠశాలకు సోమయ్య ఈడు వాడే అయిన శ్రీకాంతుడు కూడా వస్తూండేవాడు. వాడు సోమయ్యతో గౌరవంగా, స్నేహంగా మాట్లాడేవాడు. కాని సోమయ్య మాత్రం మొద్దుగా, పొగరుగా ప్రవర్తించేవాడు.

కొన్నాళ్ళకు శ్రీకాంతుడు, సోమయ్య ఇద్దరూ, ఆచార్యుల వద్ద విద్యాభ్యాసం ముగించారు. శ్రీకాంతుడు తదుపరి విద్యకోసం, అక్కడికి రెండు కోసుల దూరంలో ఉన్న జమీందారుగారి పెద్ద పాఠశాలకు వెళ్ళసాగాడు. రాజయ్య, శ్రీకాంతుడి తండ్రిని అర్థించి, తన కొడుకు కూడా శ్రీకాంతుడితో కలిసి బండిలో వెళ్ళివచ్చేలా ఏర్పాటు చేశాడు.

ఒకనాడు సోమయ్య, తనతో కలిసి చదువుతున్న జమీందారుగారబ్బాయి రాజు మీద దూరం నుంచి ఆకతాయితనంగా రాయి విసిరాడు. రాయి ఆ కుర్రవాడి తలకు తగిలి రక్తం రాసాగింది. జరిగింది వింటూనే ప్రధానోపాధ్యాయుడితో సహా విద్యార్థులందరూ ఒక్క పరుగున రాజు దగ్గరకు వెళ్ళారు.

ప్రధానోపాధ్యాయుడు విష్ణుశర్మ వైద్యుడి కోసం కబురు పంపి, ఎవరో తెచ్చియిచ్చిన తడిగుడ్డను రాజు గాయం మీద నొక్కిపెట్టుకుని, విద్యార్థులవైపు చూస్తూ, "ఎవరు రాజు

మీద రాళ్ళు విసిరింది? విద్యార్థి అయ్యి ఉండీ ఇంత దుందుడుకుగా ప్రవర్తించిన, ఆ దుర్మార్గుడెవరు?" అంటూ తీవ్రంగా ప్రశ్నించారు.

అది వింటూనే సోమయ్య బిక్కచచ్చి పోయాడు. ఇంతలో ఒకరిద్దరు కుర్రవాళ్ళు, సోమయ్య దూరంనుంచి రాళ్ళు విసరటం తాము చూశామని, ఆయనకు చెప్పారు.

ఆ మాటలు వింటూనే విష్ణుశర్మ ఆశ్చర్యంగా, "సోమయ్య మన శ్రీకాంత్ స్నేహితుడు. వాడు ఇలాంటి పని ఎందుకు చేస్తాడు?" అన్నారు.

గురువుగారలా అనగానే, సోమయ్యకు, శ్రీకాంత్ మంచితనమూ, తన నీచస్వభావమూ తెలిసివచ్చి, కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

అది గమనించిన విష్ణుశర్మ, వాడు రాళ్ళు విసిరాడని చెప్పిన పిల్లలతో, "చూశారా, నేనింకా ఏమీ అనకుండానే సోమయ్య ఎలా బాధపడుతున్నాడో! ఇంకెప్పుడూ చూసి చూడని మాటలు చెప్పకండి," అన్నారు.

ఆ మరుక్షణమే రాజు, సోమయ్య వైపు స్నేహంగా చూస్తూ, "సోమయ్య, శ్రీకాంత్‌కే కాదు, నాకూ స్నేహితుడే. వాడిలాంటి కొంటెపనులు చెయ్యడు," అన్నాడు.

ఇది విన్న సోమయ్య నెమ్మదిగా విష్ణుశర్మను సమీపించి, తలవంచుకుని, "గురువుగారూ! రాజు మీద రాళ్ళు విసిరింది నేనే. రాజు, శ్రీకాంత్ ఇద్దరూ మంచివాళ్ళుగనక, నన్ను నిర్దోషిగా చెబుతున్నారు. నన్ను శిక్షించండి!" అన్నాడు.

విష్ణుశర్మ, సోమయ్య ప్రవర్తనకు ఆనందిస్తూ ఏదో అనేలోగా రాజు, శ్రీకాంత్ ఇద్దరూ, "గురువుగారూ! రాళ్ళు విసిరింది సోమయ్య అని మాకూ తెలుసు. కాని, చేసిన తప్పుకు వాడు పశ్చాత్తాప పడుతున్నాడని గమనించి, మేం సోమయ్య నిర్దోషి అని చెప్పాం. వాణ్ణి శిక్షించకండి," అన్నారు.

విష్ణుశర్మ వాళ్ళు చెప్పిన దానికి చాలా సంతోషించి, సోమయ్యతో, "ఒరే, ఈ క్షణంలో నీకు సజ్జనసాంగత్యం లభించింది. ఎంత అదృష్టవంతుడివి!" అన్నారు.

కథ ముగించిన బామ్మ, "పిల్లలూ! సజ్జన సాంగత్యం చేస్తే ఎలా ఉంటుందో మీక్కూడా తెలిసివచ్చిందా?" అన్నది.

పిల్లలంతా ఆనందంగా, "ఓ, బాగా తెలిసింది, బామ్మా! ఇక నుంచి మేంకూడా మంచి వాళ్ళతోనే స్నేహం చేస్తాం," అన్నారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

15

[కాళీవర్మ తన అనుచరులతో కోటలో ప్రవేశించాడు. మాయామర్కటం వాళ్ళ ధైర్యాన్ని దెబ్బతీయడానికి తెగిన తల నొకదాన్ని వాళ్ళకు చూపింది. అది రాజు దుర్ముఖుడిది కాదని వాళ్ళు గ్రహించి, అతడి కోసం వెతుకుతున్నంతలో, సభామంటపంలోని సింహాసనం మీద దుర్ముఖుడు కనిపించాడు. ఆ మరుక్షణం తలారిభల్లూకుడు ఏనుగు మీది నుంచి గొడ్డలితో సభామంటపంలోకి దూకాడు. తరవాత-]

తలారి భల్లూకుడు సభామంటపం లోపలికి దూకటం చూస్తూనే కాళీవర్మ రానున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించి, ఏనుగు మీద ఉన్న ఆటవికుడితో, "ఒరే ఆటవికా! చప్పున పోయి భల్లూకుడు రాజు దుర్ముఖుడి తల నరక్కుండా అటకాయించు," అని, పెద్ద గొంతుతో, "తలారి భల్లూకా, నేను వస్తున్నాను. రాజును చంపకు," అని కేక వేస్తూ పరిగెత్తసాగాడు.

కాళీవర్మ హెచ్చరిక వింటూనే, ఆటవికుడు ఏనుగు మీది నుంచి దూకి, పరుగున పోయి తలారిభల్లూకుడికి అడ్డంగా నిలబడుతూ, "భల్లూకయ్యా, తొందరపడకు. కాళీవర్మదొర, రాజు తల నరకవద్దని హెచ్చరిస్తున్నాడు," అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు, "తనను అవమానించిన ఈ రాజు తల నరికి తెమ్మని భల్లూక మాంత్రికులవారి ఆజ్ఞ కదా! ఆయన ఆజ్ఞ నెరవేర్చకపోతే, తిరిగి నన్ను సొంతం ఎలుగుబంటుగా మార్చేస్తాడు," అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి కాళీవర్మ చేరి, "సింహాసనంలో కదలా మెదలక కూర్చుని వున్న రాజు దుర్ముఖుడి కేసి చూసి, "ఈ రాజు కేవు

ళ్ళుంది? అలా కళ్ళు మూసుకుని చలనం లేకుండా ఉన్నాడేం?" అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలిని భుజం మీద పెట్టుకుని, "కాళీవర్మ దొరా, ఏమిటి మీ ఆజ్ఞ?" అని అడిగాడు.

కాళీవర్మ, దుర్ముఖుడిని సమీపించి, "భల్లూకా, నువ్వా తల నరక్కుండానే, ఈ దుర్ముఖుడు ప్రాణం వదిలినట్టుంది. ఏం జరిగి ఉంటుంది? గండ్రగొడ్డలితో నువ్వు మీదికి రావటం చూసి, ఆ భయంలో ఇతడి గుండె ఆగిపోలేదుకదా?" అన్నాడు.

"తలారి భల్లూకుడు, దుర్ముఖుడి తల నరికివేశాడా ఏం?" అంటూ భల్లూకమంత్రికుడు అక్కడికి వచ్చి, సింహాసనంలో కదలా మెదలక ఉన్న రాజును చూసి, "పాపం, ప్రాణభీతితో మూర్ఛపోయి ఉంటాడు," అంటూ కత్తిని అతడి భుజానికి తాకిస్తూ, "రాజా దుర్ముఖా! మూర్ఛ తేరుకో. నీకొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీ లేదు," అన్నాడు.

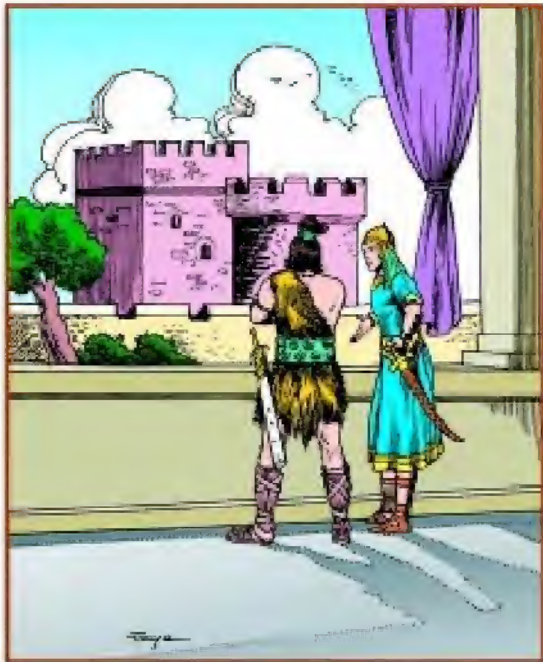
ఆ వెంటనే దుర్ముఖుడు కళ్ళు తెరిచి, చేతులతో తలను తడివి చూసుకుంటూ, "ఆహా, నా శిరస్సు ఎంత చేవగలది! తలారి భల్లూకుడి గండ్రగొడ్డలి దెబ్బకు చెక్కుచెదరకుండా నిలబడిందన్నమాట!" అన్నాడు.

ఆ మాటలకు అందరూ పెద్దగా నవ్వారు. దుర్ముఖుడు సింహాసనం మీదినుంచి లేచి, "కాళీవర్మా, మంత్రికులూ అందరూ ఇక్కడే ఉన్నారన్నమాట! మరొకసారి సింహాసనం మీదకూర్చోవాలన్న కోర్కె తీరింది. ఇక నా తల తెగిపోయినా, నే విచారించను," అన్నాడు.

కాళీవర్మ, దుర్ముఖుడి భుజాలు పట్టుకుని సింహాసనంలో కూర్చోబెట్టి, "రాజా దుర్ముఖా, నువ్విప్పుడు మా మిత్రుడివి. జరిగిందంతా మరిచిపో. నీ కోట ఆక్రమించిన సామంతు సూర్యభూపతీ, నా గురు మహాభల్లూకమంత్రికుల మంత్రదండాన్ని అపహరించిన మాయా మర్కటం ఇప్పుడు ఏకమయ్యారు. ముందు మనం వాళ్ళను పట్టుకోవాలి," అన్నాడు.

కాళీవర్మ ఇలా అనగానే రాజు దుర్ముఖుడు సంతోషంతో సింహాసనం మీది నుంచి వేగంగా సభామంటపం ముందుకు వచ్చి, కత్తి పైకెత్తి పట్టుకుని, పెద్దగొంతుతో, "ఓరే, ఉదయగిరి రాజునైన నేను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను! విశ్వాసపాత్రులైన సైనికులంతా తక్షణం ఇక్కడికి రండి. అలా రానివాళ్ళను రాజద్రోహులుగా భావించి, శిరచ్ఛేదాలు చేయిస్తాను," అన్నాడు.

తలారిభల్లూకుడు మంటపం పిట్టగోడ మీద నిలబడి, గండ్రగొడ్డలి ఝుళిపిస్తూ,

"ఓహో, దాగివున్న వాళ్లంతా, దుర్ముఖ రాజుగారి ఆజ్ఞ విన్నారా? అందరూ రెక్కలు కట్టుకుని వురీ వచ్చి ఇక్కడ వాలాలి," అన్నాడు భీకర స్వరంతో.

ఆ మరుక్షణం కోట అన్ని ప్రాంతాల నుంచీ సైనికులు సభామంటపం ముందుకు రాసాగారు. కాళీవర్మ వాళ్ళనందరినీ లెక్కించి, రాజు దుర్ముఖుడితో, "రాజా దుర్ముఖా! నీ సైనికులందర్నూ కలిపినా నలభైమంది కన్న ఎక్కువ లేరు. ఇదేనా ఉదయగిరి రాజువైన నీ సైనిక బలం?" అని అడిగాడు.

రాజు దుర్ముఖుడు అవమానభారంతో తల వంచుకుని, "కాళీవర్మా, నా సైనికులందర్నీ ఆ సామంతుడు స్వార్థబుద్ధితో ధనాశ చూపించి తనపక్షం చేసుకున్నట్టున్నది. ముందు మనం ఆ ద్రోహిని వెతికిపట్టుకోవాలి," అన్నాడు.

కాళీవర్మ, భల్లూకమాంత్రికుణ్ణి "గురూ, ఏమిటి తమ ఆజ్ఞ?" అని అడిగాడు.

భల్లూకమాంత్రికుడు సభామంటపం పిట్టగోడ నానుకుని నిలబడి, కోటగోడల కేసీ చూస్తున్నాడు. అతడికి తన మంత్రదండం పోవటం చాలా బాధగా వున్నది. అంతేకాక ఇప్పుడు తానా ప్రాంతాలు వదిలిపోతే, రాజు దుర్ముఖుడు శత్రువుల వల్ల చిక్కుల పాలవుతాడు. పైగా, ఇప్పటి పరిస్థితులలో కాళీవర్మ కూడా తన గురువైన భల్లూకపాదుడున్న ప్రాంతానికి రా నిరాకరించవచ్చు...

భల్లూకమాంత్రికుడు ఇలా ఆలోచిస్తూ, కాళీవర్మతో, "శిష్యా కాళీ! నా ఆజ్ఞల మాట అలా వుంచుదాం. నువ్వు ఏం చేయాలనుకుంటున్నావు?" అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకు కాళీవర్మ, "గురూ, ఇదేం ప్రశ్న! ఒకసారి నన్ను తమ గురువుగారుండే భల్లూకపాద పర్వతాలకు రమ్మని అడిగారు. ఆ మాట మరిచారా?" అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు భల్లూకమాంత్రికుడు ఆనందపడుతూ, "శిష్యా కాళీ! నీ గురుభక్తి మెచ్చదగింది. నా గురువైన భల్లూకపాదుడు ఒకానొక తాంత్రికుడి కారణంగా ప్రస్తుతం చిక్కుల్లో వున్నాడు. అతడికి నీవంటి ధైర్యసాహసాలు గల వాడి నుంచి కొంత సహాయం కావాలి. అందుకు ప్రతిఫలంగా నువ్వు కోరేదేమిటో చెప్పు?" అన్నాడు.

కాళీవర్మ ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, "గురూ, ప్రతిఫలాల మాట తరవాత చూద్దాం. రాజు జితకేతుడు నాకు శిరచ్ఛేద శిక్ష విధించినప్పుడు దిరిశెనవనంలో మీరు నాకు చాలా సాయపడ్డారు. అప్పుడే మీకు అన్నివిధాలా సహాయ

పిడుగులనుని మాట ఇచ్చారు. ఇప్పుడేంచేయాలో అజ్ఞాపించండి," అన్నారు.

"అలా అయితే, వ్యమానాతోపాటు బ్రహ్మపుత్రానది జన్మస్థాన ప్రదేశాన ఉన్న భల్లూక పాద పర్వతాలకు రావాలి," అన్నారు భల్లూక మాంత్రికుడు.

"సరే, బయలుదేరండి!" అంటూ కాళీవర్మ కదిలారు.

రాజు దుర్ముఖుడు నిలువెల్లా వణికిపోతూ, "మాంత్రిక ప్రభో! తమరు నా మాట మరిచినట్టున్నది. ఈ కొద్దిమంది సైనికులతో నేను రాజుగా మనగలగటం అసాధ్యం. నేనూ భల్లూకపాద పర్వతాలకు వస్తాను," అన్నారు.

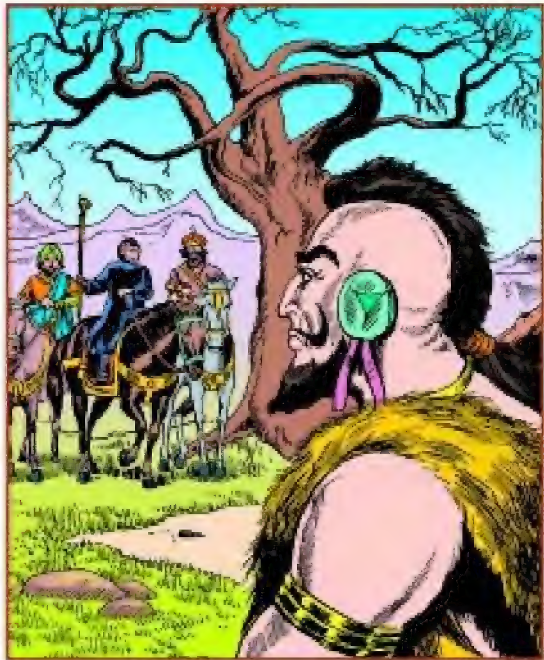
భల్లూకమాంత్రికుడు ఏదో అనబోయేంతలో తలారిభల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలిని నేలకు వేసి కొట్టి, ఏడుపు గొంతుతో, "అయ్యా, నా సంగతేమిటి? మీరంతా ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిన తరవాత నా పాత యజమాని జితకేతరాజు, తన ఆజ్ఞ ధిక్కరించినందుకు నన్ను అడవి మృగం కింద వేటాడేస్తాడు. నన్నూ తమ వెంట తీసుకుపోండి," అన్నాడు.

భల్లూకమాంత్రికుడు చిరునవ్వు నవ్వి, తలారిభల్లూకుడి భుజం తట్టుతూ, "భల్లూకా, భయపడకు! నేను, నీ సంగతీ రాజు దుర్ముఖుడి సంగతీ మరిచిపోయానను కోకు. మీ ఇద్దరినీ వెంటబెట్టుకునే నేనీ ప్రాంతాల నుంచి వెళతాను. చంద్రశిలా నగరరాజు ఆ జితకేతుడు కాళీవర్మతోపాటు నన్నూ అవమానించాడు. ఆ నగరం పాలు, ఆ రాజు అంతేదో చూడవలసి ఉన్నది," అన్నారు.

"ఆ పొగరుబోతు రాజు మంత్రి అయిన జీవగుప్తుడు కొద్దిమంది సైనికులతో కోట వెలుపల కాపలా వేసివున్నాడు. వాడు హఠాత్తుగా మన మీద వచ్చి పడకుండా రాకుమారుడు ఉగ్రదండుడు అడ్డుగా నిలబడ్డాడు. మరి, ఈ సామంతుడు సూర్యభూపతీ, మాయా మర్కటం కోటలో ఏ మూలనైనా దాగివున్నారో, లేక పారిపోయారో తెలియటం లేదు," అన్నారు కాళీవర్మ.

కాళీవర్మ ఇలా అనగానే తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలి భుజాన పెట్టుకుని, "కాళీవర్మ దొరా! నేను ఏనుగ మీద ముందుగా కోట బయటికి పోయి, పరిస్థితి ఎలా ఉన్నదో చూస్తాను. రాకుమారుడు ఉగ్రదండుడికి నేను తోడుగా రావటం చూస్తేనే, ఆ మంత్రీ, సైనికులూ చంద్రశిలానగరం కేసి పారిపోయినా పారిపోతారు," అన్నాడు.

"సరే, నువ్వు అలాగే వెళ్ళు. మేం ఒకసారి ఆ సామంతూ, మాయా మర్కటాల కోసం

కోట ప్రాంతాలు గాలించి, వెనగ్గావస్తాం,'' అన్నాడు కాళీవర్మ.

''ఒరే, ఆటవిక యువకా! ఏనుగు మంటపం కేసీ మరికాస్త ముందుకు తీసుకురా,'' అని కేకపెట్టాడు తలారి భల్లూకుడు.

ఆటవికుడు ఏనుగు మంటపం దరికి నడపిగానే తలారి భల్లూకుడు పొంచి దాని మీద కూర్చున్నాడు. అంతవరకూ అంతా శ్రద్ధగా వింటున్న రాజు దుర్ముఖుడు, భల్లూక మాంత్రికుడితో, ''మాంత్రిక ప్రభో! నేను ఈ కొద్దిమంది సైనికులతో, ఈ కోటలో ఉండటం క్షేమంకాదు. మీ వెంట నేనూ బయలుదేరి చంద్రశిలానగరం వస్తాను,'' అన్నాడు.

''నేనూ అదే చెప్పబోతున్నాను. నీ నలభై మంది సైనికులతో నువ్వా కొత్తగా ఒక రాజ్యాన్నే జయించబోతున్నావా ఏమిరా?'' అన్నాడు భల్లూక మాంత్రికుడు.

ఆ తరవాత అందరూ సభామంటపంలో నుంచి కిందికి వస్తూండగా, కోట గోడల మీదికెక్కిన రాజు దుర్ముఖుడి అంగరక్షకులిద్దరూ ఏకకంఠంగా, ''మహారాజా, మన సామంతా, మాయకోతీ జితకేతరాజు మంత్రి పక్కన ఉన్నారు. వాళ్ళు రాక్షసుడితో ఏదో మాట్లాడుతున్నారు,'' అని కేక పేట్టారు.

''గురూ, ఇలా జరుగుతుందన్న అనుమానం నాక్కలగకపోలేదు. కాలిసకోట ద్వారాల దగ్గిర మనం తగిన కాపలా పేట్టవలసింది. బహుశా ఆ దుర్మార్గులు రాక్షసుడు ఉగ్రదండుణ్ణి తమ పక్షం చేసుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉండి ఉంటారు,'' అన్నాడు కాళీవర్మ.

''కాళీ, వాళ్ళ ప్రయత్నాలేవీ ఫలించవనే అనుకో. రాక్షసుడు నా నుంచి ఏదో సాయం ఆశిస్తున్నాడు. ఇక మనం బయలుదేరుదాం,'' అన్నాడు భల్లూక మాంత్రికుడు.

కాళీవర్మ ఊహించినట్టే రాజు జితకేతుడి మంత్రి జీవగుప్తుడు, ఉగ్రదండుడికి పెద్ద పెద్ద ఆశలు చూపి, తన పక్షం చేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. అందుకు మాయా మర్కట రూపంలో ఉన్న భ్రాంతిమతి వంత పాడుతున్నాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు రాతిగద పైకెత్తి పట్టుకుని, ''నాకు మీ ఎవరినుంచీ సహాయం అవసరంలేదు. భల్లూకపాద పర్వతాల్లో నా బంధువొకడున్నాడు. అతణ్ణి బంధవిముక్తుణ్ణి చేయాలి,'' అంటున్నాడు.

ఆ మాటలకు మాయామర్కటుడు వికారంగా కిచకిచమంటూ అరిచి, ''ఉగ్రదండా, ఆ బంధువెవరు, నీ అన్నే గదా? ఇంకా బంధ

విముక్తేమిటి? నా గురు మాంత్రిక విద్యా మిత్రుడు అతణ్ణి ఏనాడో భూస్థాపితం చేశాడు. నువ్వా బుద్ధిగా ఇక్కడే, జితకేతరాజు ఆశ్రయంలో ఉంటూ సుఖంగా కాలం వెళ్ళబుచ్చటం మంచిది,'' అన్నాడు.

''నా అన్నను ఆ తాంత్రికుడు నిజంగా చంపాడా? లేక నువ్వా అబద్ధం ఆడుతున్నావా?'' అంటూ ఉగ్రదండుడు పళ్ళు కొరికాడు.

మాయామర్కటుడు ఏదో అనబోయేంతలో మంత్రి జీవగుప్తుడు అతణ్ణి వారిస్తూ, ''ఉగ్రదండా! గతం అంతా మరిచిపో. మా రాజ్యంలో మహాబలశాలి అయిన రాక్షసుడొకడున్నాడన్నది మాకెంతో గర్వకారణంగా ఉంటుంది. అలాగే నువ్వాశేష జీవితాన్ని మా రాజుగారి చల్లని నీడలో సుఖంగా గడిపెయ్యవచ్చు,'' అన్నాడు.

''అంటే, నా నుంచి ఎలాంటి సహాయం కోరకుండానే, మీ రాజు నాకు ఆతిథ్యం ఇస్తాడన్నమాట, అవునా?'' అన్నాడు ఉగ్రదండుడు.

''నీ నుంచి ఒకే ఒక సహాయం చాలు. మేం ఇప్పుడు కోటలో ప్రవేశించబోతున్నాం. అక్కడ భల్లూక మాంత్రికుణ్ణీ, కాళీవర్మ అనే నేరస్థుణ్ణీ, రాజు దుర్ముఖుణ్ణీ నిలువునా చీల్చి చెండాడేందుకు కొంచెం సహాయపడు, చాలు!'' అన్నాడు మంత్రి జీవగుప్తుడు.

ఉగ్రదండుడు జవాబివ్వబోయేంతలో కోటలో నుంచి ఎనుబోతు వాహనం మీద ఉన్న భల్లూక మాంత్రికుడితో పాటు అందరూ ఒక్కసారిగా బయటికి వచ్చారు. వాళ్లను చూసి భయకంపితుడైపోయి, మంత్రి ఏమి చేయటమా అని ఆలోచిస్తూ, పక్కనే గుర్రాల మీద ఉన్న సామంతూ, మాయామర్కటాలకేసి చూశాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు ఒకసారి పెద్దగా హుంకరించి, ''మంత్రీ! సహాయం చెయ్యమన్నావు గదా? ఇదిగో, నీకూ, నీ వెంట ఉన్న దుష్టగణానికీ నే చెయ్యబోతున్న సహాయం ఇది!'' అంటూ రాతి గద ఎత్తి, అందుబాటులో ఉన్న మాయామర్కటుడి తలకేసి విసిరాడు.

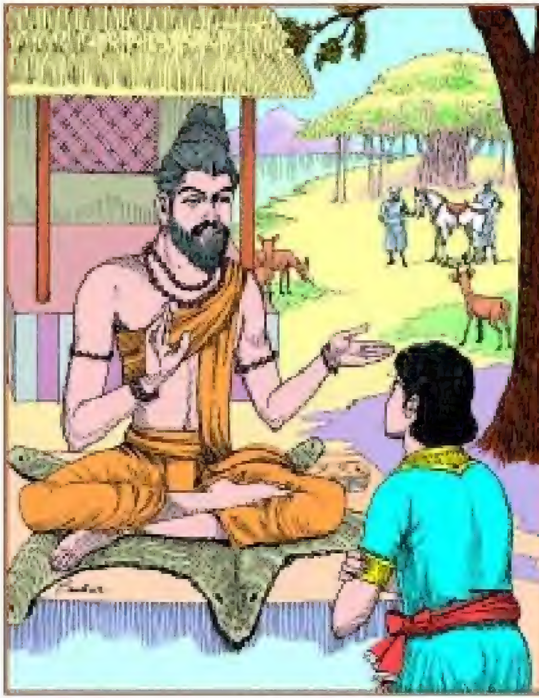
మాయామర్కటుడు మెరుపువేగంతో కీచుమంటూ గుర్రంమీది నుంచి పైకెగిరాడు. ఉగ్రదండుడి రాతి గద పోయి అతడెక్కి ఉన్న గుర్రం తలను తాకింది. – (ఇంకా ఉంది)

బేతాళ కథలు

రాజు-దొంగ

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, అర్ధరాత్రి సమయంలో భీతి గొలిపే ఈ శ్మశానంలో నువ్వు పడుతున్న శ్రమ చూస్తుంటే అమిత ఆశ్చర్యంతో పాటు, ఏదైనా అనుకోకుండా జరిగిన అవమాన కళంకాన్ని తొలగించుకోవడానికో, కప్పిపుచ్చుకోవడానికో ఇలా శ్రమపడుతున్నావేమో అన్న అనుమానం కూడా కలుగుతున్నది. మంచికని వెళితే, పరిస్థితుల కారణంగా ఒక్కొక్కసారి చెడు ఎదురవుతూ ఉంటుంది. అలాంటి సంఘటనను అవమానంగా భావించి, దానిని

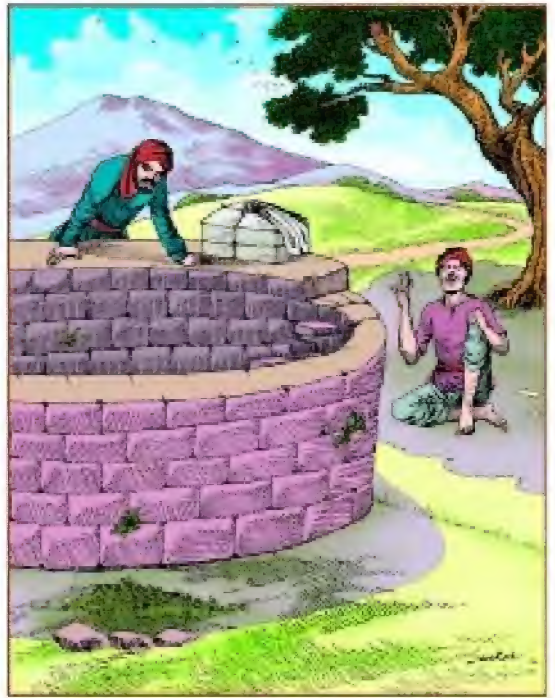
బయటపడనీయకుండా కాపాడుకోవడానికి కొందరు మితిమించిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ ఉంటారు. సామాన్యులకన్నా ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నవారి విషయంలో ఇది మరింత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా తాను ఒక దొంగ చేతులలో మోసపోయిన సంగతి బయటపడకూడదన్న తపనతో, ఆ దొంగ పిట్ట చెప్పవలసిన తీర్పునే మార్చి చెప్పిన రాజు సునీలుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,'' అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

దయానందముని గురుకులంలో విద్యనభ్యసిస్తున్న రాజు సుధీరవర్మ కుమారుడు సునీలుడు త్వరితగతిలో సకలవిద్యలలోనూ ఆరితేరాడు. దయానందముని ఒకనాడు సునీలుణ్ణి చేరబిలిచి, ''విద్యార్జనపట్ల నువ్వు చూపిన ఆసక్తి, చేసిన నిర్విరామ కృషి కడు ప్రశంసనీయం. ఈనాటితో నీ విద్యాభ్యాసం పూర్తయినది. మానవుడుగా జన్మించిన ప్రతి ఒక్కరికీ విద్య నయనద్వయం వంటిది. రాజ్యపాలనలో నీకిది మరింత ఉపయోగకరంగా ఉండగలదు. అధికారంలో ఉన్నవారు వివేకంతో తీసుకునే నిర్ణయాల ద్వారా లబ్ధి పొందేవారు ఎక్కువగా ఉంటారు గనక, పాలకులకు విద్య మరింత ఉపకారి కాగలదు. మరొక్క విషయం. సకల విద్యల పరమార్థమూ కాదు; మానవ జన్మ పరమార్థమూ పరోపకారం అన్న పరమ సత్యం స్వప్నాలలో కూడా మరచిపోకూడదు. అదే నువ్వు నాకిచ్చే నిజమైన గురుదక్షిణ కాగలదు,'' అని ఆశీర్వదించాడు.

సునీలుడు గురువుకు భక్తితో నమస్కరించి, గురుకులాశ్రమ అభివృద్ధి కోసం, తండ్రి పంపిన కానుకలను ఆయనకు సమర్పించి, భటులతో కలిసి రాజధానికి బయలుదేరాడు.

షోడశ కళలతో శోభిల్లుతూన్న నిండు చంద్రుడిలా విద్యాశోభతో తిరిగి వచ్చిన కుమారుణ్ణి చూసి, రాజు సుధీరవర్మ పరమానందం చెందాడు. మంత్రులనూ, రాజగురువునూ సంప్రదించి, ఒక శుభముహూర్తాన సునీలుడికి ఘనంగా రాజ్య పట్టాభిషేకం చేశాడు.

సునీలుడు తండ్రిని మించిన తనయుడిలా ప్రజారంజకంగా రాజ్యపాలన చేయసాగాడు. గురుకులం నుంచి బయలుదేరినప్పుడు గురువు చెప్పిన మాటలు ఆయన మనసులో నిరంతరం మారుమోగసాగాయి.

అంధు వల్ల అయ్వ న తరచూ వూ ర్వ వేషింలో దేశాటన చేస్తూ, ప్రిజల స్థితిగతు లన్న , సివ స్యలన్న ప్రిత్య ంగా తెలు స్తి కుని పిరి ష్కార వూ ర్గాలు చూ పిసాగాడ్త . ఆపిదలో ఉన్నవారిని స్వయంగా వెళ్ళి ఆదుకోవడంలో పిరవూ నందం చెందేవాడ్త .

ఒకనాడాయ్వ న బట్టల వ్యాపారి వేషింలో దేశాటనకు బయ్వ ల్ల దేరాడ్త . రాజధానీ నగరానికి కొద్ది ధూ రంలో తూ ర్వ షిూ ప్రివహిం చే నదికి ఆవలి తీరులో వున్న అటవీ ప్రిదేశంలోని ఒక గ్రావూ న్ని సివీ పిస్తూ ండగా, హితాత్తు గా వెనక వ్వ ంచి దభీవ న్న శబ్దం, వెనువెంటనే, ''అయ్యూ , నా బిడ్డన్న కాపాడండి, నా బిడ్డన్న కాపాడండి,'' అన్న ఆర్తనాదం విని, వెనక్కు తిరిగి చూ శాడ్త .

ఒక వ్వ నిషీ చేత్వ లెత్తి మొక్కుతూ, ఒక పాత్వ పిడ్డ బావిగట్టున, ''అయ్యూ , నా బిడ్డ బావిలో పిడిపొయూ డ్త . అవిటివాణ్ణి. బావి లోకి దిగలేన్న . నా బిడ్డన్న కాపాడండి. కాపాడండి,'' అని అతి దీనంగా విలపిస్తూ వేడ్త కున్నాడ్త .

వూ ర్వ వేషింలో వున్న స్తి నీల్వ డ్త , బట్టల వ్యూ టన్న గట్టున దించి, బావిలోకి తొంగి చూ సీ, అంధు లోకి ధూ కాడ్త . బావంతా కలయ తిరిగాడు. చాలాసేపు వెతికాడు. బిడ్డ జాడ తెలియ్వ లేద్వ . ఆశ్చర్యంతో, అతి కష్టం మీద విరిగి పోయిన మెట్లగుండా పైకి ఎక్కి వచ్చాడ్త . గట్టు వీ ద అవిటివాడూ లేడ్త ; తను దించి వెళ్ళిన బట్టలమూటా కనిపించ లేద్వ . ఏదో బండరాతిని బావిలోకి వేసీ, బిడ్డ పిడిపొయూ డని వాడ్త చెబితే, తన్న విని మోస పోయూ నని రాజు గ్రహించాడ్త . వు రేంచేయ్య డానికీ లేక వి చారంతో రాజధానికి తి రిగి వచ్చాడ్త .

పిది రోజులు గడిచాయి . పిదకొండో రోజు స్తి నీల్వ డ్త కొల్వ మాతీరిమూడగా, నగర ర క భటులు ఒక దొంగను పెడరెక్కలు విరిచికట్టి, సిభలోకి తీస్తి కువచ్చార్త .

రాజు వాణ్ణి పిరిశీలనగా చూ సీ, తల పింకిస్తూ , ''వాడ్త చేసీన నేరం ఏవ్వి టి?'' అని అడిగాడ్త .

''నగల వ్యాపారి పిూ్యాగ్వ పిూడి ఇంటికి కన్నం వేస్తూ పిట్టు బడ్డాడ్త , ప్రిభూ ,'' అన్నార్త భట్వ ల్ల .

''అలాగా!'' అని రాజు కొంతసేపిూళ్లనంగా ఆలోచించి, ''ఈ రాత్రికి వాణ్ణి చెరసాలలో బంధించండి. శి ఏవ్వి టో రేపిూవిధిస్తాన్న ,'' అని ఆజ్ఞాపించాడ్త .

భటులు దొంగను అక్కణ్ణించి అవతలికి లాక్కువెళ్ళారు.

ఆనాటి అర్ధరాత్రి సమయంలో రాజు బట్టల వ్యాపారి వేషం వేసుకుని, చెరసాలకు వెళ్ళి, కునికిపాట్లు పడుతూన్న దొంగను తట్టి లేపాడు.

దొంగ ఉలిక్కిపడిలేచి, "నువ్వు ఇక్కడికెలా వచ్చావు? నువ్వూ దొంగవేనా?" అని రాజును అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

రాజు ముఖానికి పెట్టుకున్న గడ్డాన్నీ, తలపాగానూ తీసి పక్కన పెట్టాడు. అంతే, దొంగ ప్రాణభయంతో గడగడ వణుకుతూ, "క్షమించండి, ప్రభూ! మిమ్మల్నే మోసం చేసి మీ బట్టల మూటను కాజేశాను. ఇకపై అలాంటి పనులు చేయను. నన్ను రక్షించండి, రక్షించండి," అంటూ రాజు పాదాలపై పడ్డాడు.

"తప్పు చేసినవాడు శిక్ష అనుభవించవలసిందే! వ్యాపారి ఇంట దొంగతనానికి ఒడిగట్టిన నిన్ను శిక్షించక తప్పదు. దానికి తగ్గ శిక్ష రేపు విధిస్తాను. నన్ను మోసగించిన నేరాన్ని క్షమించి వదిలిపెడతాను. అయితే, బావిగట్టున ఆ రోజు జరిగిన సంగతి నువ్వు మరెక్కడా చెప్పుకోకూడదు. సరేనా?" అన్నాడు రాజు.

"చిత్తం, ప్రభూ!" అంటూ దొంగ రాజు పాదాలను తాకి కళ్ళకు అద్దుకున్నాడు.

రాజు తలపంకించి చెరసాల నుంచి వెలుపలికి నడిచాడు.

మరునాడు భటులు దొంగను రాజసభలో హాజరుపరిచారు.

రాజు ఇవ్వనున్న తీర్పు కోసం సభాసదులు ఆసక్తితో ఎదురుచూడసాగారు.

రాజు వాణ్ణి, పరికించి చూస్తూ, "నగల వ్యాపారి మాణిక్యశ్రేష్ఠి ఇంట్లో కన్నం వేశావా?" అని అడిగాడు.

"వేశాను, ప్రభూ!" అన్నాడు దొంగ తల వంచుకుని.

"ఇదే మొదటి దొంగతనమా? లేక దొంగతనమే వృత్తిగా బతుకుతున్నావా?" అని అడిగాడు రాజు.

"దొంగతనం నా వృత్తికాదు ప్రభూ. చదువయిన వెంటనే, దురదృష్టవశాత్తు చేయని ఒక నేరానికి శిక్షపడ్డాను. నా మీద దొంగననే ముద్రపడింది. బతుకు తెరువు కోసం ఎక్కడెక్కడో తిరిగాను. దొంగనని నన్నెవరూ పనిలోకి తీసుకోలేదు. చివరికి జీవితం మీద విరక్తి పుట్టి చచ్చిపోదామని అడవికి

వెళ్ళాను. కాని చావడానికి ధైర్యం చాలక ఆకలితో నకనకలాడుతూ ఒక బావిగట్టున కూర్చున్నాను. అప్పుడే అటు కేసీ వచ్చిన ఒక మిఠాయ్యొత్తుడిని చంచి ఆయన బట్టల మూటతో సహా అన్నం మూటను తెలివిగా కాజేశాను. ఆ మూటలోని అన్నం తిని ఆకలి తీర్చుకున్నాను. దాంతో దొంగతనంతోనే సుఖంగా బతకవచ్చుననే బుద్ధి పుట్టింది. పదిరోజులుగా చిల్లరమల్లర దొంగతనాలు చేస్తూ వచ్చాను. నిన్న వ్యాపారి ఇంటికి కన్నం వేస్తూ భటుల చేతికి పట్టుబడ్డాను,'' అన్నాడు దొంగ కన్నీరు కారుస్తూ.

''నీకు జీవనోపాధి కల్పిస్తే, దొంగతనాలు మానుకుంటావా?'' అని అడిగాడు రాజు సునీలుడు.

''ఈ జన్మలో దొంగతనాల జోలికి పోను, ప్రభూ!'' అన్నాడు దొంగ కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

''ఈ పదిరోజులుగా దొంగిలించిన సొమ్ములను, వాటి సొంతదారులకు తిప్పి అప్పగించి క్షమాపణ చెప్పుకో. అంతవరకు భటులు నీ వెంటనే ఉంటారు. ఆ తరవాత నీకు ఏదైనా తగిన జీవనోపాధి ఏర్పాటు చేస్తాను,'' అన్నాడు రాజు. ఆ తీర్పు విని సభికులు హర్షధ్వానాలు చేశారు.

''చిత్తం, ప్రభూ!'' అంటూ దొంగ, భటుల వెంట వెలుపలికి నడిచాడు.

రాజు సునీలుడు గురువు మాటాక్కను స్మరించుకుంటూ తృప్తిగా తలపంకించాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, ''రాజా, రాజు సునీలుడు తప్పు చేసినవాడు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు అంటూనే, తన కళ్ళెదుటే జరిగిన తప్పును క్షమించడం విడ్డూరంగా లేదా? తనంత వాణ్ణి ఒకదొంగ మోసగించాడన్న విషయం బయటపడితే, తనకు అవమానం తప్పదన్న అనుమానంతోనే రాజు

దొంగకు "వూ భి" పేట్టాడన్న విషియ ం తేట తెల్లంకదా? పిదివు ందిలో అవమానకు గు ర మతావు న్న అను మానంతో రాజు తననే వూసి గించిన దొంగను "వి ంచడం న్యాయ ం, ధర్మం అనిపించు కుంటు ందా? ఇందు వల్ల రాజ్యంలో నేరాలు పేరిగే అపాయ ం లేదా? ఈ సిందేహాలకు సివూ ధాను తెలిసీ కూడా చెప్పకపోయావో నీతల పిగిలిపొతు ంది,'' అన్నాడు.

దానికి వి(క్రమా ర్క)డు, ''తప్పు చేసినవాడు శి" అను భవించి తీరాలన్నదాంట్లో ఎలాంటి సిందేహానికీ తామతేవు . అయి తే, శి"ల ఉద్దేశం దోషిలో పిరివర్తన తీసు కురావడం అన్న సత్యం మరిచి పోకూడదు. చెరసాలకు వచ్చిన రాజును గు ర్తించగానే దొంగలో పిరివర్తన ప్రారంభవు య్యిందని తెలు స్తూనే ఉన్నది. దొంగతనం చేసినప్పటికీ వాడు చెప్పినవన్నీ నిజాలేననీ, చేసిన తప్పులకు పిశ్చాత్తాపిం చెందుతున్నాడనీ రాజు గ్రహించాడు. వాడికి వు ంచి వూ ర్గం చూ పాడు. నేర ప్రివ త్తి ప్రిబల డానికి గల మూ లకారణాలను అన్వేషించి, వాటిని రూపుమాపడమే సరైన నేరసిరోధక వూ ర్గం అన్న సిత్యం గ్రహించి, దానిని ఆచరణలో చూ పీన ఆదర్శ పాలకుడు రాజు పి నీలు డు. ఇక, రాజు పి నీలు డు తాను మోసపోయిన సంగతి బయటపెట్టవద్దని దొంగను కోరినందు కు కారణం – తను పిదివు ందిలో అవమానకూ, అవమానానికీ గు రమతానన్న అను మానంతో కాదు. పిరోపకారం గురించి గురువు చెప్పిన మాటలను తు.చ. తప్పకుండా తాను పాటించడవే గాక, తన ప్రిజలు కూడా పాటిచేలా చేయూ లన్నది ఆయు న ఆశయు ం. అలాంటప్పుడు రాజంతటివాడు ఉపికారం చేయు బోయి మోసానికి గు రయ్యా డన్న విషియ ం బయు ట పిడితే, సావూ న్య ప్రిజలలో ఉన్న ఉపికార బు ద్ధి సేతం నశించి పొవచ్చు. అలాంటి స్థితి రాకూడదన్న ఉదాత్త ఆశయు ంతోనే ఆ విషియ ం బయు టపెట్టవద్దని రాజు దొంగను ఆదేశించాడు !'' అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంలో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : 'మంజుభారతి' రచన]

మూడువందల పాఠాంతరాలతో రామాయణం!

రామాయణ మహాభారతాలు మన ఇతిహాసాలు అన్న సంగతి మనకందరికీ తెలుసు. వీటిలో ఆదికావ్యంగా పేరొందిన రామాయణానికి ఒక్క సంస్కృతంలోనే ఇరవై అయిదు పాఠాంతరాలు ఉన్నాయి. తుళు, గిరిజనభాషలైన భిలీ, సంతాలి భాషలతో కలుపుకుంటే మన భారతీయ భాషలలో అనేక పాఠాంతరాలు ఉన్నాయి. అస్సామీస్, బాలినీస్, కంబోడియన్, చీనా, జపనీస్, లోటియన్, మలయ, థాయ్, టిబెటన్ భాషలలో సైతం రామాయణం ఉండడం దీని ప్రసిద్ధిని చాటుతున్నది. ఐరోపా భాషలలోనూ కొన్నిరకాల రామాయణాలు ఉన్నాయి. అంటే మొత్తం మీద దాదాపు 300 పాఠాంతరాలున్నాయి. వీటిని పరిశీలించిన ఒక ప్రసిద్ధ చరిత్ర పరిశోధకుడు ఇలా అన్నాడు: రామాయణం ఒక నిర్దిష్ట కాలఘట్టానికి సంబంధించిన గ్రంథం కాదు. ఒక కథాంశం చుట్టూ విభిన్న భాషలలో వివిధ ప్రాంతాలలో రచింపబడిన పాఠాంతరాలలో దాని చరిత్ర నిక్షిప్తమై ఉన్నది.

రైల్వేస్టేషన్‌కు వారసత్వ అంతస్తు

ముంబయి లోని ఛత్రపతి శివాజీ టెర్మినస్‌కు ప్రపంచ వారసత్వ అంతస్తు కల్పించబడింది. మన దేశంలో ఇలాంటి అంతస్తుగల మరో రైల్వేస్టేషన్ పశ్చిమ బెంగాల రాష్ట్రంలోని డార్జిలింగ్‌లో ఉంది.

ప్రపంచంలోనే చాలా రద్దీగా ఉన్న రైల్వేస్టేషన్‌గా ఛత్రపతి శివాజీ టెర్మినస్ ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఈ స్టేషన్‌ను 1878 వ సం.లో నిర్మించడం ప్రారంభించారు. ఆ తరవాత పదేళ్ళకు పూర్తయింది. విక్టోరియా రాణిపేరు మీదుగా దీనికి విక్టోరియా టెర్మినస్ అని పేరుపెట్టారు. 1929వ సం.లో పద మూడు ప్లాటఫారాలు కలిపారు. 1996లో మరి రెండు ప్లాట్‌ఫారాలు ఎక్కువగా చేర్చి, ఛత్రపతి శివాజీ టెర్మినస్‌గా పేరు మార్చారు. రోజుకు 30,00,000 మంది ప్రయాణీకులు వస్తూంటారు.

విదేశ పూర్వగాథలు (జపాన్)

సముద్రం-ఉప్పునీళ్ళు

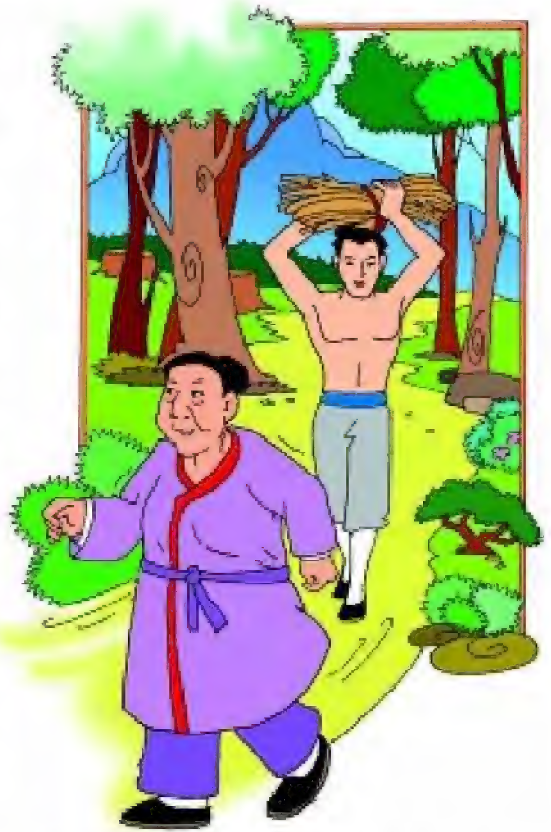
ఒకానొకప్పుడు అడవి సమీపంలోని ఒక గ్రామంలో సుజా, యమార్ అనే ఇద్దరు స్నేహితులు ఉండేవారు. సుజా చాలా బలంగానూ, చురుగ్గానూ ఉండేవాడు. యమార్ అంత బలవంతుడు కాదు గాని, మహాబద్ధకస్తుడు. ఒకచెట్టుపై పళ్ళు కనిపించాయంటే, ఎంత ఎత్తయినా సరే, సుజా చెట్టెక్కి వాటిని కోసుకువచ్చేవాడు. అయితే, వాటిని మొదట యమార్‌కు ఇచ్చి, కావలసిన వాటిని తీసుకోనిచ్చేవాడు.

ఇద్దరూ పెరిగిపెద్దవాళ్ళయ్యారు. ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. సుజా ఒక చిన్న ఇంట్లో ఉంటూ కూలినాలి చేసుకుని జీవించేవాడు. తండ్రి నుంచి కొంత పొలం సంక్రమించడంతో యమార్ సుఖ జీవనం సాగించసాగాడు.

అయితే, ఇద్దరి మధ్యా స్నేహం మాత్రం కొనసాగుతూ వచ్చింది. తీరిక సమయాల్లో ఇద్దరూ కలిసి అడవికి వెళ్ళేవారు. ఒకనాడు అలా అడవిలో తిరుగుతూ ఒక గుహలో ప్రవేశించారు. గుహలో కమ్ముకున్న చీకట్లో మెరుస్తూ చిన్న చిన్న రాళ్ళు కొన్ని సుజాకు కనిపించాయి. వాటిని తీసుకుని బయటికివచ్చాక, సుజా ఆ రాళ్ళను యమార్‌కు చూపాడు. యమార్ వాటిని తీసుకుని పరిశీలించి చూశాడు. అతడి కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి. అయినా ఆ సంతోషం బయటపడకుండా, "రేపు నేను పట్నం వెళ్ళవలసిన పని వుంది. అప్పుడు వీటికి ఏమైనా విలువవుందేమో కనుగొంటాను," అన్నాడు యథాలాపంగా.
మర్నాడు యమార్ పట్నం వెళ్ళాడు. వాడి ఊహ నిజమయింది. అవి చాలా విలువైన మణులు. వాటిని అమ్మి బోలెడంత ధనంతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. అయితే, సుజాకు కొన్ని నాణాలు మాత్రం ఇస్తూ, "అవి ఎందుకూ పనికిరాని రాళ్ళు. అయినా ఒక ధనవంతుడు తన పూలకుండీలను అలంకరించడానికి వాటిని కొనుక్కున్నాడు. అతడిచ్చిన దానిలో సగం ఇది," అన్నాడు.
యమార్ త్వరలోనే పెద్ద భవనం నిర్మించుకున్నాడు. గుర్రాలు కొన్నాడు. నౌకర్లను ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. "మా తాతల నాటి ఇంట్లో దాచిన నిధులు బయటపడ్డాయి," అని ఇరుగు పొరుగుతో చెప్పుకున్నాడు.

తన స్నేహితుడు ధనవంతుడు కావడం చూసి సంతోషించిన సుజా, "మనకేదైనా అవసరం ఏర్పడినప్పుడు అతని సాయం అడగవచ్చు కదా,"

అన్నాడు భార్యతో. అతని భార్యకు మాత్రం యమార్ సాయం పడగలడన్న నమ్మకం లేదు. పైగా, తన భర్తకు లభించిన మెరిసేరాళ్ళే, యమార్ సంపదలకు మూలకారణం అన్న అనుమానం కూడా ఆమెకు లేకపోలేదు.

ఒకనాడు సుజూ అడవిలోని గుహ కేసి వెళుతున్నాడు. తన కొడుక్కు జబ్బు చేయడంతో మందులు కొనడానికి డబ్బులు లేక అవస్థపడుతున్నాడు. ఆ సమయంలో యమార్ గుహనుంచి వెలుపలికి వస్తూండడం చూసి, "ఇక్కడేం చేస్తున్నావు?" అని అడిగాడు సుజూ. ఆ మాటకు ఉలిక్కిపడిన యమార్, "ఏం లేదు. ఏమీ తోచక ఇలా వచ్చాను, అంతే. అది సెరే, నువ్వెందుకు ఇక్కడికి వచ్చావు?" అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

"ఇక్కడ మళ్ళీ ఏమన్నా విలువైన రాళ్ళు దొరుకుతాయేమోనన్న ఆశతో వచ్చాను," అన్నాడు సుజూ.

"అలాగా! మంచిది రా. ఇద్దరం కలిసి వెతుకుదాం. ఏవైనా దొరికాయంటే నేను పట్నం వెళ్ళి అమ్ముకుని వస్తాను. నువ్వా అమాయకుడివి. నీకు సరైన ధర ఇవ్వరు," అన్నాడు యమార్.

ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళి బండలకింద, పైనా, వెతికారు గాని, ఒక్క రాయి కూడా దొరకలేదు. ఇద్దరూ గుహనుంచి వెలుపలికి వచ్చి, గ్రామంకేసి నడవసాగారు. "వర్షం వచ్చేలా ఉంది. త్వరగా నడు మరి" అంటూ యమార్ వేగంగా నడవసాగాడు.

"ఈ కట్టెల మోపును కాస్త తలపైకి ఎత్తు, నాయనా, ముసలిదాన్ని," అన్నది చెట్టుకింద కట్టెల మోపుతో కూర్చున్న ఒక వృద్ధురాలు. యమార్ ఆ వృద్ధురాలి కేసి ఒకసారి నిరసనగా చూసి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

అతని వెనకనే వచ్చిన సుజూ, "అవ్వా, ఈ కట్టెల మోపును నేనే తీసుకొస్తాను, రా," అంటూ దానిని తలపైకి ఎత్తుకుని అవ్వ వెంట నడవసాగాడు. అవ్వ గుడిసె ముందు కట్టెల మోపును కింద పెట్టాడు.

"నాయనా, నీది చాలా దొడ్డ మనసు. నీ సాయం మరవలేను," అంటూ వృద్ధురాలు గుడిసె లోపలికి వెళ్ళి ఒక రొట్టె ముక్కను తెచ్చి సుజూకు ఇచ్చి, "ఆకలిగా ఉన్నట్టున్నావు. ఈ రొట్టెను తిను. ఇది నీ ఆకలి తీర్చడమే కాక, నీ కేదైనా నలత ఉంటే, దాన్నికూడా పోగొడుతుంది," అన్నది.

సుజూ చాలా సంతోషించాడు. జబ్బుతో బాధపడుతున్న తన బిడ్డకు ఆ రొట్టె ముక్కను ఇవ్వాలనుకుని ఇంటికేసి వేగంగా నడసాగాడు. అతడు నాలుగడుగులు వేశాడో లేదో, "ఎవరు నాయనా, వెళుతున్నది. ఆకలితో చచ్చిపోతున్నాను. ఏదైనా తినడానికి ఇమ్మా బాబూ," అన్న దీనస్వరం వినిపించింది. సుజూ వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. బండమీద పడుకున్న ఒక మనిషి ప్రాణాలను కొట్టి మిట్టాడుతున్నట్టు కనిపించడంతో, మరో ఆలో

చన లేకుండా సు జూ రొట్టెముక్కను ఆ మనిషి చేతిలో పెట్టాడు. దానిని తిన్న ఆ పెద్దమనిషి వెంటనే లేచి కూర్చున్నాడు.

''ప్రాణాలు కాపాడావు నీ ఉపకార బుద్ధి చాలా గొప్పది. నాల్గు చిన్న కానుకను తీసుకో,'' అంటూ ఆ మనిషి వెదురు పుల్లలతో చేసిన చిన్న చక్రాన్ని సు జూకు ఇచ్చాడు. ఆ చక్రం తిప్పడానికి వీలుగా చిన్న వెదురు దబ్బ అమర్చిఉంది. ''బాబూ, ఇది చూడడానికి చిన్నదేగాని, పెద్ద పెద్ద పనులు చేయగలదు. నీకు కావలసినదానిని మనసులో తలుచుకుని, దీనిని కుడివైపుకు తిరిగించు. నీ కోరిక సిద్ధించాక, దానిని వెనకవైపుకు తిప్పావంటే ఇవ్వడం ఆపుస్తుంది. అయితే ఎల్లప్పుడూ దీని మీదే ఆధారపడకు.నీకు కావలసిన వాటినంతా సమకూర్చుకుని, ఇక నిశ్చింతగా జీవించగలం అన్న పరిస్థితి ఏర్పడగానే దీన్ని సముద్రంలోకి వేసెయ్,'' అన్నాడతను మళ్ళీ.

సు జూ అతనికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేసి వెదురు చక్రాన్ని తీసుకుని ముందుకు నడిచాడు.

ఒక వెదురుచక్రం కోరిన కోరికలు తీరుస్తుందని సు జూ నమ్మలేక పోయాడు. అతనికిప్పుడు కొడుక్కు వైద్యం చేయడానికి కొంత డబ్బుకావాలి. తనస్నేహితుడు యు పూర్ సాయం చేస్తాడని అతడు ఆశించాడు. అతడు యు పూర్ ఇల్లు చేరేసరికి వర్షం ఆరంభమయింది.

''మిత్రమా, నా బిడ్డకు జబ్బు చేసింది. కొంత డబ్బు కావాలి,'' అన్నాడు సు జూ.

''సు జూ, ఇంటికి వచ్చావు గారా భోంచేద్దాం. అంతేగాని, ఇప్పుడు నాకు చాలా మందిస్నేహితులున్నారు. జబ్బు పడ్డస్నేహితుల పిల్లలందరి వైద్యానికీ డబ్బులు ఇవ్వాలంటే సాధ్యమయ్యే పనికాదు,'' అన్నాడు యు పూర్.

''ఉచితంగా కాదు. అప్పుగా ఇవ్వు, తిప్పి ఇచ్చేస్తాను,'' అన్నాడు సు జూ.

''నేను చెప్పిన మాటే మళ్ళీ చెప్పాలనుకుంటున్నావా?'' అన్నాడు యు పూర్ నిర్మొహమాటంగా.

''వద్దు,'' అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చి, సు జూ అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు.

''ఏం తెచ్చావు నాన్నా?'' అని అడిగాడు జబ్బుతో పడుకున్న సు జూ కొడుకు, తండ్రి చేతిలోని వెదురుచక్రం కేసి ఆశగా చూస్తూ.

సు జూ చిన్నగా నవ్వుతూ, ''ఇది మనకు కొంచెం ఆహారం ఇస్తుంది,'' అంటూ చక్రాన్ని కుడివైపుకు తిప్పాడు. మరుక్షణమే రకరకాల వంటలు ప్రత్యక్షంకాసాగాయి. సు జూ చక్రాన్ని ఎడమవైపుకు తిప్పడంతో, ఆహారం రావడం ఆగిపోయింది. సు జూ దంపతులూ, కొడుకూ దానిని చూసి ఆనందాశ్చర్యాలు చెందారు. తన కొడుకు జబ్బు మాన్పించే మందు అడిగాడు సు జూ. మరుక్షణమే వచ్చింది. దానిని మింగగానే, కుర్రవాడి జబ్బు నయమయింది. అప్పటికే వర్షం ఘోరంగా కురవడంతో ఇంటి పైకప్పు ఉరవ సాగింది. ''మా కొక మంచి ఇల్లు కావాలి!'' అంటూ చక్రం తిప్పాడు సు జూ. అతని కోరిక నెరవేరింది.

ఆ ప్రాంతంలోనే చాలా అందమైన సుజూ ఇల్లు చూసి గ్రామస్థులందరూ విస్తుపోయారు. యమూర్ అయితే ఆశ్చర్యంతో ఇంటిని ఒకటికి వందసార్లు పరికించి చూశాడు. ``ఇదెలా సాధ్యమయింది?'' అని స్నేహితుణ్ణి అడిగాడు. ``అంతా దేముడి దయ,'' అన్నాడు సుజూ.

సుఖవంతమైన జీవితం సాగించడానికి కావలసిన వసతులన్నిటినీ సుజూ, మాయా చక్రం ద్వారా క్రమక్రమంగా సమకూర్చుకున్నాడు.

యమూర్‌కు స్నేహితుడి స్థితి చూసి మనశ్శాంతి నశించింది. నిద్ర కరువయింది. రాత్రి తెల్లవార్లూ సుజూ ఇంటి చుట్టూ తిరుగుతూ, కిటికీ గుండా తొంగి చూస్తూ, అతడి సంపదల రహస్యం తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఒకనాటి రాత్రి సమయంలో సుజూ మాయా చక్రాన్ని తిప్పి, పూజించడానికి దేవత శిలావిగ్రహం కావాలని కోరుకున్నాడు. విగ్రహం రాగానే, అతడు భార్యతో, ``మనం ఈ చక్రాన్ని సముద్రంలో పడవేయవలసిన సమయం వచ్చింది. మనకు కావలసినవన్నీ సమకూర్చుకున్నాం,'' అన్నాడు.

``నిజమే,'' అన్నది సుజూ భార్య.

కిటికీ వద్ద నిలబడిన యమూర్‌కు ఇప్పుడు అసలు రహస్యం తెలిసిపోయింది. అర్ధరాత్రి సమయంలో సుజూ దంపతులు గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు చక్రాన్ని దొంగిలించుకుని వచ్చేశాడు. మరునాడు ఒక పడవ తీసుకుని తీరానికి కొద్ది దూరంలో ఉన్న దీవికి బయలుదేరాడు. సకల సదుపాయాలతో అక్కడొక సుందర విలాస భవనాన్ని సృష్టించుకుని, తన భార్యాపిల్లలతో అక్కడికి చేరుకోవాలన్నది అతడి పథకం. అలా చేస్తే తను చేసిన దొంగతనం సుజూ పసికట్టలేడని అతడు భావించాడు.

పడవలో ఒక గంటసేపు ప్రయాణం చేశాక, ఆకలి వేయడంతో తన వెంట తెచ్చుకున్న ఆహారం మూటను విప్పి ఒక ముద్ద నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. వండిన పదార్థాలలో ఉప్పు లేదు. చక్రాన్ని కుడి పక్కకు తిప్పి, ``ఉప్పు కావాలి,'' అన్నాడు. తక్షణమే వాడి ఎదుట ఉప్పురాశిగా ప్రత్యక్షమయింది. అయితే, ఆ రాశి అతివేగంతో ఎక్కువకాసాగింది. పడవలో బరువెక్కువకావడం గ్రహించి వాడు ఒక క్షణం బెదిరిపోయాడు. అయినా పెరుగుతూన్న ఉప్పు మేటను ఆపడం ఎలాగో వాడికి తెలియలేదు. వాడు హడలుతో చూస్తూండగానే పడవ మునగసాగింది. యమూర్‌కు ఈత రాదు గనక, పడవతో పాటు సముద్ర గర్భంలోకి మునిగిపోయాడు.

మాయా చక్రం, ఇంకా ఇంకా ఉప్పును సృష్టిస్తూనే ఉన్నది. సముద్రమంతా ఉప్పునీళ్ళుగా మారిపోయింది. సముద్రంలో ఎంత వానకురిసినప్పటికీ, ఉప్పుగుణం పలచబడని విధంగా ఈనాటికీ చక్రం ఉప్పును ఇస్తూనే ఉన్నది! అదీ సముద్రం ఉప్పునీటి కథ! –(ఎం.డి.)

చందమామ కబుర్లు

గిన్నిస్‌బుక్ రికార్డు కోసం!

చైనావాళ్ళు పాములనీ, కప్పలనీ హాయిగా తినేస్తారన్న సంగతి అందరికీ తెలిసినదే. చెన్నై సమీపంలోని తాంబరంలో ఉంటున్న సి. మనోహర్ అనే ఇరవై ఆరేళ్ళ యువకుడు 10 సెం.మీ. పొడవు గల 200 వానపాముల్ని 30 సెకన్లలో మింగేశాడు. ఎందుకనుకున్నారు? గిన్నిస్ బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్‌లో స్థానం సంపాదించడం కోసమే! గత మూడేళ్ళలో పురుగుల్ని గాని, వానపాముల్ని గాని అసలు ముట్టుకోలేదంటాడతను. మరి అంతకు క్రితం బహుశా రోజువారీ ఆహారం ఇవేనేమో! త్రాచు పాములతో సహా చిన్న చిన్న పాముల్ని తన ముక్కులోకి వదిలి, నోటిగుండా వెలుపలికి తీస్తూ చూపరులకు వినోదం కలిగించే సి. మనోహర్‌ను అక్కడివారు 'పాముల మనోహర్' అని పిలవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు కదా!

కొండ కనుమలను దాటుతూన్న తపాలా సంచులు!

చీనా-భారత సరిహద్దులో సముద్ర మట్టానికి 14,500 అడుగుల ఎత్తులో మూడి నాథూ లా కొండకనుమ. సాధారణంగా ఎప్పుడుగాని దీనినెవరూ దాటి వెళ్ళరు. అయితే, దీనికొక మినహాయింపు ఉంది. మిస్టర్ ఈ అనే ఒక చీనా పోస్ట్‌మేన్ ప్రతి ఆదివారం తపాలా సంచీని తెచ్చి, భారత సరిహద్దులో పడేసి మూడు నిమిషాలలో తిరిగి వెళతాడు. అదే విధంగా గురువారాలలో మిస్టర్ బహదూర్ సింగ్ అనే భారతీయ తపాలా శాఖ ఉద్యోగి చైనా సరిహద్దులో అడుగు పెట్టి తపాలా సంచీని పడేసి మూడు నిమిషాలలో తిరిగి వచ్చేస్తాడు. ఇద్దరి వద్దా విదేశ సరిహద్దులో అడుగు పెట్టడానికి కావలసిన 'వీసా'లు లేకపోయినా తమ ఉద్యోగ బాధ్యతలను నియమబద్ధంగా నిర్వహిస్తున్నారు.

THE ADVENTURES OF G-man

THE DAILY

THE BIG THIRST

ఈ పెద్ద దాహం
భాగం - 2

G-man కి శక్తినిచ్చేది

ఇప్పటివరకు జరిగిన కథ..... ఓ రహస్యమైన నీటి-ద్వారా వ్యాపించే, మహమ్మారి, ప్రపంచమంతా వ్యాపిస్తోంది. మనుషులు, జంతువులు, చెట్లూ.. అన్నీ వాటికి బలైపోయాయి. ఇక చదవండి...

సూర్యరాజ్ తనకిష్టమైన ఎనర్జీ ఫుడ్ తింటున్నాడు, ఓ ప్యాక్ పార్లే-జీ

ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే, జీ-మాన్ అయ్యేముందు, సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ సెకన్లో కొంతభాగం తనలో లీనం చేసుకుంటాడు. అందుచేతేనేమో బహుశా ఓ సెకను పాటు చీకటి అవుతుంది....

అందువల్లనే ఎవరూ ఈ పరివర్తనని చూడలేకపోవచ్చు.

దుష్టశక్తిని అరికట్టేవాడు.

జీ-మాన్ ఓ అగ్నిగోళంలా పరివర్తన చెంది, దూసుకుపోతాడు

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఈ అగ్ని గోళం ఓ నీటి ట్యాంకులోకి వస్తుంది

THOOOOOOOOOOMP!

KHADDANG

హల్లో!
ఎవరైనా
ఉన్నారా?

FZOOOOOOSHHH

FZOOOOOOSHHH

AOOGHH!

ఈ భయానక
గ్లుగ్గాతో
ఆటలాడతావా!

నీటో ఆడుకోవడం
నాకెప్పుడూ ఇష్టమే...
గ్లుగ్గా

ఇహ రెండో
రౌండు.

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

SPLAT

హి..హి...
చక్కిలిగింతలుగా వుంది

WHOOOPP
UVNGHH

OOOOOFFFPPPPP

HNN
NGNNN
SPLOSSH

SPLOSSH
AAARRRRRR

HAHA
HAHAHAHHAH
ZWOOSHH

ZWOOSHH

BLIP
BLIP
ఆర్ఫ్!
ఈ రాక్షసుడెవరు?

నా పరీక్షల వల్ల
తెలిందేమిటంటే, మంచు,
నీరు, ఆవిరి, ఇంకా పరగ్రహ
జీవపదార్థాలు సంయోగం
చెయ్యబడ్డాయి. దీన్ని నీటిది
నాల్గవ స్థితి అనికూడా పిలవచ్చు.
చాలా అస్థిరమైనది.

ఎలాగో అలాగ
నేను ఈ నా దుష్ట
స్నేహితుణ్ణి ఒకే స్థితిలోనే
ఉండేటట్లు
నచ్చచెప్పాలి

కానీ ఎలా?

ఎలా?

జి-మాన్ ఒక మండే అగ్ని గోళంలా మారిపోతాడు
నువ్వెంత కాలమని ఇలా చెయ్యగలవు? నిన్ను నేనెప్పుడో ఒకప్పుడు పట్టుకుని తీరతాను

కానీ జి-మాన్ మనసులో వేరే పథకాలున్నాయి
SSSSSUUUUUUUUUU
నువ్వు సైన్స్ క్లాసులో కాస్త శ్రద్ధగా వినుంటే, నేను చేస్తున్నదేమిటో నీకర్థం అవుతుంది నేస్తం

HUH!!!

SPLOT

జి-మాన్ అధిక-శక్తిగల ఆవిరిని వాడి, ఆ నీటి రాక్షసుణ్ణి ఆవిరిగా చేసేస్తాడు.

వ.....ద్దు......

నాకిప్పుడిప్పుడే ఆనందంగా వుందనుకుంటే...

SSSSSZZZZZZZZZZ

అసందిగతలో వుండే మనుషులంటే నాకు రోత

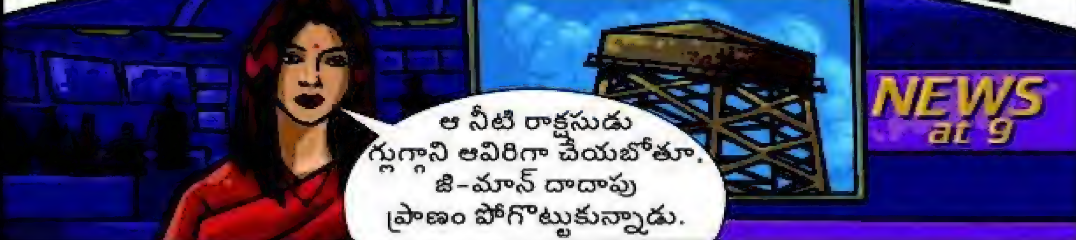
SSSSSZZZZZZZZZZZHHHHH

జి-మాన్ తన సునిశిత బుద్ధితో మరో ఉపద్రవం నుండి తప్పించాడు

జి-మాన్ చేసిన మరో అద్భుత సాహసకృత్యాన్ని మిస్సయినట్లున్నాడు మేజర్ సూర్యరాజ్
సూర్యరాజ్, జి-మాన్ ఈ ప్రపంచాన్ని మళ్ళీ రక్షించాడు. ఇది నిజంగా చమత్కారమే
అలా అని నేననుకోను. జనం తాము తాగే నీటిని కాస్తూ వుంటే, ఇవేవీ జరిగేవే కావు

నీటి సమస్య పరిష్కరించబడింది. మళ్ళీ జనజీవనం సామాన్యం అయిపోయింది.

NEWS at 9
ఆ నీటి రాక్షసుడు గ్లుగ్గాని ఆవిరిగా చేయబోతూ, జి-మాన్ దాదాపు ప్రాణం పోగొట్టుకున్నాడు.

మరోచోట.
నా సాయంతో గ్లుగ్గా రెండో సారి విఫలుడవడు
CLICK

Parle-G

జి-మాన్ క్విజ్

1. జి-మాన్ నిజంగా ________________
ఏ) అమ్రీష్ పూరి
బి) మేజర్ సూర్యరాజ్
సి) టెర్రోలేన్

2. టెర్రోలేన్ ఉంటున్న భవనం పేరు.... ________________
ఏ) మాలరీ టవర్స్
బి) ద పెట్రోనా టవర్స్
సి) ద టి- టవర్

3. తను జి-మాన్ కానప్పుడు, మేజర్ సూర్యరాజ్ ఒక ________________
ఏ) టీచర్
బి) మంగలివాడు
సి) జెముడు చెట్టు

4. మేజర్ జి-మాన్ అయ్యేందుకు ఇది తింటాడు: ________________
ఏ) ఒక బొప్పాయి పండు
బి) పార్లే జి
సి) క్యారట్ హల్వా

5) జి-మాన్ సహయోగి, ఒక: ________________
ఏ) ద ఆర్బ్
బి) అతని కుడి చెయ్యి
సి) వింతకుక్క, మోతీ

జవాబులు: 1-బి, 2-ఏ, 3-సి, 4-బి, 5-సి

పాఠకులకు కథల పోటీ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ఒకానొకప్పుడు ఒక సుప్రసిద్ధ పండితుడు నదిని దాటడానికి పడవలో ఒంటరిగా వెళుతున్నాడు. పడవ నడిపేవాడు అతనితో, ''అయ్యా, ఆవలి తీరం చేరడానికి చాలాసమయం పడుతుంది. అంతవరకు కాలక్షేపం కోసం మనమేదైనా మాట్లాడుకుంటూ వెళదామా?'' అన్నాడు.

''అలాగే,'' అన్నాడు పండితుడు మందహాసం చేస్తూ.

''మన మాటలు ఆసక్తికరంగా సాగాలంటే మనం ఒకరినొకరు ప్రశ్నలు అడుగుదాం. నేనడిగే ప్రశ్నకు తమరు సమాధానం చెప్పలేకపోతే, నాకు మీరు రెండు రూపాయలు ఇవ్వాలి. నేను పేదవాణ్ణి, చదువులేనివాణ్ణిగనక, మీరడిగే ప్రశ్నకు నేను సమాధానం చెప్పలేకపోతే, ఒక రూపాయి మీకిచ్చుకుంటాను. సరేనా?'' అన్నాడు పడవవాడు.

''బాగుంది. సరే, నువ్వే మొదటి ప్రశ్న అడుగు మరి,'' అన్నాడు పండితుడు.

పడవవాడు కొంతసమయం తీవ్రంగా ఆలోచించి బుర్రగోక్కుంటూ, ''రాత్రుల్లో ఎగురుతూ, పగటి పూట నిద్రపోయే వెయ్యిరెక్కలుగల పక్షి ఏది?'' అని అడిగాడు.

♦ ఆ ప్రశ్నకు పండితుడు చెప్పిన సమాధానం ఏమిటో మీరు ఊహించగలరా?

♦ ఇద్దరి మధ్య పందెం ఎలా పరిష్కారమయింది?

100-150 మాటలతో కథను ముగించి, చక్కని పేరు పెట్టి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'కథల పోటీ'కి అని రాయండి. కింది కూపన్ తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జనవరి 31, 2005

పేరు ______________________ వయసు ______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ____________________________ తరగతి _______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

_________________________________ పిన్‌కోడ్ _______________

తల్లి/తండ్రి సంతకం   విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

ఆంధ్రప్రదేశ్ జానపద కథ

స్వప్నసుందరి కథ!

ఒకానొకప్పుడు మహేంద్రగిరిని పరిపాలించిన రాజు మహేంద్రవర్మకు ఏడుగురు కుమారులు, ఒక కుమార్తె. ఆమె పేరు స్వప్నసుందరి. రాజు ఏడుగురు కొడుకులకు వివాహం చేశాడు గాని, కూతురికి పెళ్ళి కాకముందే కన్నుమూశాడు.

చెల్లెలంటే ఏడుగురు అన్నలకూ ఎంతో ప్రేమ. అయితే వారి భార్యలకు మాత్రం ఆడపడుచు స్వప్నసుందరి అంటే గిట్టేది కాదు. అన్నలు రాజభవనంలో లేనప్పుడు ఆమెను దాసీకన్నా హీనంగా చూస్తూ హింసించే

వారు. ఒకనాడు, "ఇలా వేధించారంటే, మా అన్నలకు చెబుతాను," అన్నది స్వప్నసుందరి. "అలాగా! వారు వచ్చేదాక నువ్వు ఇక్కడ ఉంటేకదా, మా మీద ఫిర్యాదు చేయడానికి? ఇప్పుడే మర్యాదగా ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపో. నీకు ఇక్కడ స్థానం లేదు," అంటూ భవనం నుంచి గెంటేశారు.

"సరే, వెళ్ళిపోతాను. అయితే, ఒక రాజకుమారుణ్ణి వివాహమాడి తిరిగివస్తాను," అంటూ బయటకు నడిచింది స్వప్నసుందరి.

"వెళ్ళు వెళ్ళు. నీ రాక కోసం రాజకుమారులు కాచుకుని ఉన్నారు కదా!" అంటూ పరిహసించిన వదినలు, "కావాలంటే చందన రాజునే వివాహమాడు. అయితే ఇక్కడికి మాత్రం తిరిగిరాకు!" అని హెచ్చరించారు.

స్వప్నసుందరి వెళుతూండగా కడగొట్టు వదిన పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, ఒక మూటను తెచ్చి ఇస్తూ, "ఆగు, ఆగు. ఇదిగో నీ దుస్తుల మూట. వీటిని నీ వివాహానికి ధరించవచ్చు. అందులో వడ్లు బియ్యం, చందనపు రాజుకు విందు భోజనం పెట్టడానికి పనికి వస్తుంది. తీసుకెళ్ళు!" అన్నది జాలిగా.

ఆ మాటకు, వెనకవున్న కోడళ్ళందరూ పకపకా నవ్వారు.

స్వప్నసుందరి చందన రాజును తలుచుకుంటూ ముందుకు నడిచింది. అంతవరకు

ఆ పేరెప్పుడూ ఆమె వినలేదు . అయ్యి నా అయ్యి న్నా ఎలాగైనా చూ డాలను కున్నది. ఆమె కొంత దూరం వెళ్ళాక, కొందరు స్త్రీలు ఎదురయ్యారు. ఆమె వారిని, ''చందనరాజు ఎక్కడు ంటాడు ? నేను అయి న్నా చూ డాలి!'' అని అడిగింది.

''చందనరాజా? ఆయనెప్పుడో చనిపో యూ డు !'' అన్నది ఒక స్త్రీ.

''అయి న రాజుగారా? ఏ రాజ్యానికి రాజు?'' అని అడిగింది స్వప్నిసు ందరి.

''ద ిణాదిన ఉన్న ఏదో రాజ్యానికి రాజని విన్నాను ,'' అంటూ ఆ స్త్రీ గు ంపుతో కలిసి వెళ్ళిపోయింది.

స్వప్ని సు ందరి ద ిణ దిశగా నడుసాగింది. చాలా రోజులు నడిచాక ఒక అడవిని సిపీ పించింది. అడవిలో ని ర్మాను ష్యంగా వున్న చోట పెద్ద భవనం కనిపించడంతో ఆశ్చర్యంగా దానిని సిపీ పించింది. వు ను షు ల అలికిడి లేదు. తలుపులు తెరిచి ఉండడంతో ధైర్యాన్ని కూడగట్టు కుని లోపలికి అడు గు పెట్టింది. వు ందు న్న గదిలో ఒక కుక్క, ఒక పిల్లి కని పించాయి. ఆమెను చూడగానే కుక్క మెల్లగా మొరిగింది. పిల్లి మ్యావ్ మన్నది. అవి ఆక లితో ఉన్నాయు ని గ్రహించిన స్వప్నిసు ందరి తన వద్దమున్న వూ టను విప్పి అందు లోని బియ్యం కొంత తీసి వాటి వు ందు చల్లింది. అవి ఆ బియ్యాన్ని కొంతసుపు వింతగా చూ సి, ఆ తరవాత త ప్తిగా తిన్నాయి . ఆ పిమ్మట కుక్క భవనం లోపలికి వెళ్ళి నోటితో ఒక చిన్న వూ టను తెచ్చి స్వప్నిసు ందరి ముందుంచి, ''నాకు ఇంకొంచెం బియ్యం ఇచ్చావంటే, ను వ్వీ కుంకుమ ను తీసు కో వచ్చు,'' అన్నది వూ నవభాషలో.

స్వప్ని సు ందరి ఆశ్చర్యంతో, ''ఆ కుంకుమ ప్రత్యేకత ఏవు టి?'' అని అడిగింది.

''ఈ కుంకుమ ను నొసట పెట్టు కున్న స్త్రీ, వివాహిత అయి తే, భర్తసిప్పి ర్ణ ఆయు ష్కు డ మతాడు . పెళ్ళికానివారయి తే కోరిన వరు డు లభిస్తాడు ,'' అన్నది కుక్క.

సు ందరి వూ ట విప్పి వు రికొంత బియ్యం తీసి కుక్క వు ందు చల్లి, కుంకుమ తీసు కుని బొట్టు పెట్టు కున్నది.

అంతలో పిల్లి కూడా లోపలికివెళ్ళి ఇంకొక చిన్న వూ టను తెచ్చి సు ందరి వు ందు ంచి, ''ఈ విభూతి తీసుకుని, నాకూ ఇంకొంచెం బియ్యం పెట్టు,'' అన్నది.

''దీనివల్ల నాకు ఏవు టి ఉపయో గం?'' అని అడిగింది సు ందరి.

"దీనిని నీ కళ్ళవీు ద రాసు కుంటే, న్రు వ్వా వు రెవరికీ కనిపించమానీకు అందర్వూ కనిపీ స్తార్రు ," అన్నది.

సు ందరి దానికీ ఇంత బియ్యు ్యం ఇచ్చి ఆ విభూ తిని తీసీ జాగ్రత్తగా దు స్తు ల్లో భద్ర పిరచు కున్నది.

ఆ తరవాత ఆ రెండు జంతువులూ చాలా సింతోషించి, ఆ భవనం ఒక రా ాసు డిదనీ, అటువైపు వచ్చే బాటసార్రు లన్రు చంపీ తింట్రూ ంటాడనీ, వాడు తినగా వు గిలిన నరవూ ంసాన్ని తవు కు పేడు తూ ంటాడనీ, ఇన్నాళ్ళకు బియ్యు ్యం తినడం చాలా ర్రు చిగా ఉన్నాయనీ చెప్పాయి. వాడు వచ్చేలోగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపొమ్మని హెచ్చరించాయ్రు క తజ్ఞతతో.

సుందరి తన వద్ద వున్న మొత్తం బియ్యాన్ని వాటికి ఇచ్చి, అక్కడి న్రు ంచి హి డావుడిగా బయ్రు ల్రు దేరింది. ఆమె ఎంతో జాగ్రత్తగా నడు స్తూ వు ంధు కు వెళ్ళింది. అదృష్టవ శాత్తు రా ాసు డు తారసిపిడలేదు . పొద్దు పోయేలోగా అరణ్యం దాటి వెళ్ళాలనే ఉద్దే శంతో వేగంగా నడవ సాగింది. అయ్రు నా వెళ్ళ లేక పోయింది. సూర్యాస్తమయమై చీకటి కవు ్మకుంట్రూ ండగా దూ రంగా వు ణు కు మిణుకుమంటూ వెలుతురు కనిపించడంతో ఆశతో అటువైపు నడిచింది.

ఆ వెలుతురు ఒక భవనం న్రు ంచి వస్తు న్న దని ఆమె గ్రహించింది. అది ఒక రాజభవనం లాగా ఉన్నది. అయ్రు నా అందు లోన్రూ వు న్రు షుల అచూకీ లేకపోవడం ఆమెకు విస్మయం కలిగించింది. ఆమె మెల్లగా అందు లోకి అడు గు పెట్టింది. భవనం వు ధ్య విశాల వు ంటపిం, అందు లో ఒక చెట్టు కింద ఎత్తయ్రు న వేదిక కనిపించాయ్రు . ఆ వేదిక మీద ఒక అందమైన యువకుడు వెల్లకిలా పడుకుని ఉండడం చూసి ఆమె తన కళ్ళనే నవు ్మలేకపోయ్రు ంది. అతన్ని కొంతసేపు తదేకంగా చూ సింది. అతనిలో ఎలాంటి చలనవ్రూ లేదు . ప్రాణాలతో ఉన్నట్టు లేదు ; వు రణించినట్టూ కనిపించడం లేదు . వేచి చూ డాలను కుని, సుందరి ఒకవ్రూ లలో కూర్చున్నది.

అర్ధరాత్రి సవు యు ంలో ఆ యు వకుడిలో చలనం రావడం, వెన్నెల వెలుగులో స్పష్టంగా ఆమెకు కనిపించింది. కొంతసేపటికి, కళ్ళు న్రు లు వు కుంటూ అతడు లేచి కూర్చుని,

''వు ిఖ్రు లు ఎక్కడ? వు ిఖ్రు లు ఎక్కడ?'' అన్నాడ్రు తనలో తాన్రు గొణు క్కుంటు న్నట్టు.

''ఇక్కడెవరూ యక్షిణులు లేరే!'' అన్నది స్విప్నిసు ందరి అతన్ని సివీ పిస్తూ.

''ఎవర్రు న్రు వ్వూ? ఇక్కడికెలా వచ్చావు?'' అని అడిగాడ్రు యు వకుడ్రు ఆశ్చర్యంగా.

''నా'ుర్రు స్విప్నిసు ందరి. వుహేంద్రగిరి రాకువూ రిని. తండ్రి గతించడంతో ఏడ్రు గ్రు వదినెలు పెట్టే బాధలు భరించలేక, భవనం వదిలి చందనరాజును వెతుక్కుంటూ వెళు తు న్నాన్రు. ఆయు న్ను వివాహివూ డాలన్రు కుం టు న్నాన్రు,'' అన్నది స్విప్నిసు ందరి.

''నేనే చందనరాజున్రు. నేన్రు కూడా ఒక రాకువూ ర్రు ణ్ణే. పిగటి పై ట ప్రా ణాలు లేకుండా పిడిమాడి, అర్ధరాత్రి సివు యు ంలో కొన్ని ఘడియ లా'ుమిూ త్రవే సిజీమడిగా ఉండే నన్ను న్రు వ్వూ ఎలా వివాహివూ డగలవో అర్థం కావడం లేద్రు,'' అన్నాడ్రు యు వకుడ్రు.

''అది సిరే. రాకువూ రా! ఇంత కు వు ందు తవు ర్రు యు ిఖ్రు ల గ్రు రించి పిలవ రించారు కదా? వారెవరు?'' అని అడిగింది స్విప్నిసు ందరి.

''అదొక పేద్ద కథ. అదంతా చెప్పాలంటే సమయం చాలదు. క్లుప్తంగా చెబుతాను, విను,'' అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

చందనరాజు తండ్రికి చాలాకాలం వరకు సింతాను కలగలేద్రు. ఆయు న తరచూ వేటకు వెళ్ళేవాడు. అలా ఒకనాడ్రు వేటాడ్రు తూ అడ విలో దారితప్పి ఒక ఆశ్రవూ న్ని చేర్రు కున్నాడ్రు. వు ని, రాజుకు ఆశ్రయు ం ఇచ్చాడ్రు. వు ర్రు నాడు తెల్లవారగానే బయు లు దేర్రు తూ న్న రాజుకు వు ని ఒక చందన పిుష్పహారాన్ని ఇచ్చి, ''రాజా! దీనిని రాణిగారిని ధరించ మని చెప్పు. ఈ హారానికి ప్రాణాన్నిచ్చే శక్తి ఉంది. త్వరలో నీ భార్య గర్భందాల్చి విగత జీవుడైన శిశువును ప్రసవిస్తుంది. ఈ హారాన్ని శిశ్రు మెడకు అలంక రించగానే అతడ్రు సిజీవుడ్రు కాగలడ్రు. పిుష్పహారం బిడ్డ న్రు ంచి దూ రం కాకుండా చూ సు కోవడం వీ బాధ్యత!'' అని దీవించాడ్రు.

రాజు తిరిగివచ్చి రాణికి పిుష్పహారం ఇచ్చి ధరించేలా చేశాడ్రు. త్వరలోనే ఆమె గర్భం దాల్చి నెలలు నిండని శిశువును ప్రసవించింది. శి శ్రు వెడకు చందన పిుష్ప హారాన్ని వేయ్రగానే ప్రాణం వచ్చి కేరింతలు కొట్టాడ్రు. రాజ దంపిత్రు లు పిరవూ నందం చెందారు. బిడ్డకు చందన

రాజని నామకరణం చేశారు. బిడ్డ పెరిగి యుక్తవయస్కుడయ్యాడు. అయినా ఎప్పుడూ మెడ నుంచి చందనపూలను తీయకుండా జాగ్రత్త పడ్డాడు. ఒకనాటి వెన్నెల రేయి అతడు భవన ఉపరితలంపై పడుకుని నిద్రపోవడం చూసిన యక్షిణీ స్త్రీలు దిగివచ్చి, అతని చుట్టూ నాట్యం చేయసాగారు. వారిలో ఒక యక్షిణి అతన్ని వివాహమాడాలనుకున్నది. చందనరాజు అందుకు విముఖత చూపలేదు గాని, వివాహమాడాక తనతో యక్షలోకానికి రావాలని ఆ యక్షిణి కోరడంతో, అతడు నిరాకరించాడు. దాంతో ఆగ్రహం చెందిన యక్షిణి అతని మెడ నుంచి చందనమాలను లాక్కుని వెళ్ళిపోయింది. మరుక్షణమే చందన రాజు విగత జీవుడై నేలకు ఒరిగాడు. తెల్లవారాక కుమారుడి స్థితిని చూసిన రాజు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. యువరాజు మెడలో చందనపూల లేకపోవడం గమనించిన రాజు దానినెవరో దొంగిలించారని గ్రహించాడు. దాని కోసం రాజభవనమంతా వెతికించాడు. ఫలితం లేకపోయింది. దానిని తెచ్చి అప్పగించిన వారికి గొప్ప బహుమతి ఇస్తానని ప్రకటించాడు. అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆఖరికి కుమారుడి శరీరాన్ని ఖననమో, దహనమో చేయకుండా అలాగే భద్రపరిస్తే చందనపూల దొరికినప్పుడు ప్రాణాలతో లేచి రాగలడని ఆశించాడు. అందువల్ల అరణ్యంలో ఒక అందమైన భవనాన్ని నిర్మించి దాని మధ్య ఒక వేదికను ఏర్పాటు చేసి దానిపై యువరాజు భౌతిక కాయాన్ని ఉంచాడు. వారానికోసారి రాజదంపతులు అడవికి వెళ్ళి కొడుకు కాయాన్ని చూసి వచ్చేవారు.

చందనరాజు ఇంతవరకు చెప్పేసరికి తెల్లవారసాగింది. అతడు పడుకుని బిర్రబిగుసుకుపోయాడు. సుందరి, చందనరాజు మళ్ళీ ప్రాణాలతో లేచేవరకు, అంటే అర్ధరాత్రి వరకు అక్కడే ఉండాలని నిర్ణయించింది. కొంతసేపటికి రాజదంపతులు అక్కడికి వచ్చి, కొడుకు కాయం వద్ద కూర్చుని దీనంగా విలపించి వెళ్ళారు. తన కళ్ళకు పిల్లి ఇచ్చిన విభూతిని పూసుకోవడం వల్ల సుందరి వారికి కనిపించలేదు.

పొద్దుపోయింది. అర్ధరాత్రి సమయంలో చందనరాజు శరీరంలో చలనం కనిపించింది.

"రాకుమారా, యక్షిణులు ఇక్కడికి ఎప్పుడు రాగలరో చెప్పారంటే, వారి నుంచి

ఆ చందన పూలను సంగ్రహించగలను. ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా ఉండగల విద్య నాకు తెలుసు," అన్నది సుందరి.

చందనరాజు ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చేలోగా ఆకాశం నుంచి వింత సంగీతం వినిపించింది. "అదిగో యక్షిణులు వస్తున్నారు. లేత ఎర్ర మిశ్రంగు రెక్కల యక్షిణి నా హారాన్ని తీసుకెళ్ళింది," అని చెప్పి యువరాజు పక్షసుగా ఉండిపోయాడు.

యక్షిణులు వచ్చి వేదిక చుట్టూ నాట్యం చేశారు. లేత ఎర్ర మిశ్రంగు రెక్కల యక్షిణి యువరాజును సమీపించి చందనపూలతో స్పర్శించింది. అతను లేచి కూర్చున్నాడు. "నన్ను వివాహమాడతావా లేదా, రాకుమారా?" అని అడిగింది యక్షిణి.

"నిరభ్యంతరంగా వివాహమాడతాను. అయితే, నువ్వు ఇక్కడే ఉండాలి! సరేనా?" అన్నాడు రాకుమారుడు.

"అదెలా సాధ్యం! నేను మానవకాంతను కాదు కదా? మాలోకంలో తప్ప మరెక్కడా ఉండలేను," అంటూ లేచి యక్షిణి ముందుకు అడుగువేయబోయి తుళ్ళి కిందపడింది. అంటే, అదృశ్యంగా స్వప్న సుందరి ముందుకు ఉరికి యక్షిణి మెడలో ఉన్న చందనపూలను క్షణంలో లాక్కున్నది

యక్షిణి శరీర స్పర్శతో సుందరిలోని అదృశ్యశక్తి మాయమై, చందనమాల చేత బట్టుకుని నిజరూపంతో కనిపించింది.

"మానవకాంత మనల్ని చూసింది!" అంటూ లేతఎరుపురంగు రెక్కల యక్షిణి కీచుమని అరవడంతో, ఆమెతో సహా యక్షిణీ స్త్రీలందరూ తటిలో మాయమైపోయారు. సుందరి వేదిక వద్దకు వెళ్ళి రాకుమారుడి మెడలో చందనమాల వేసింది. రాకుమారుడు మందహాసం చేస్తూ లేచి నిలబడి స్వప్న సుందరి చేయి పట్టుకుని, "నాకు ప్రాణం ప్రసాదించిన, ప్రియతమా! నా తల్లితండ్రుల వద్దకు వెళదాం రా," అన్నాడు.

ఇద్దరూ రాజధానికి చేరారు. కుమారుణ్ణి చూడగానే రాజదంపతులకు తమ ప్రాణాలు లేచివచ్చినట్టయింది. స్వప్నసుందరి కారణంగా తమ బిడ్డ పునర్జీవితుడయ్యాడని తెలుసుకుని, ఎల్లలు లేని ఆనందం పొందారు. ఆమెను తమ కోడలు చేసుకోవడానికి సంతోషంగా అంగీకరించారు. స్వప్నసుందరికీ, చందనరాజుకూ ఘనంగా వివాహం జరిగింది. చిరకాలం ఆనందంగా జీవించారు.

కుబేరుడి కొలను

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధిసత్వుడు ఆయనకు కుమారుడుగా జన్మించాడు. రాజు అతడికి మహాశాసనుడు అని పేరు పెట్టాడు. కొద్దికాలం తరవాత రాణి మరొక కొడుకును కన్నది. ఆ శిశువుకు సోమదత్తుడని పేరు పెట్టారు.

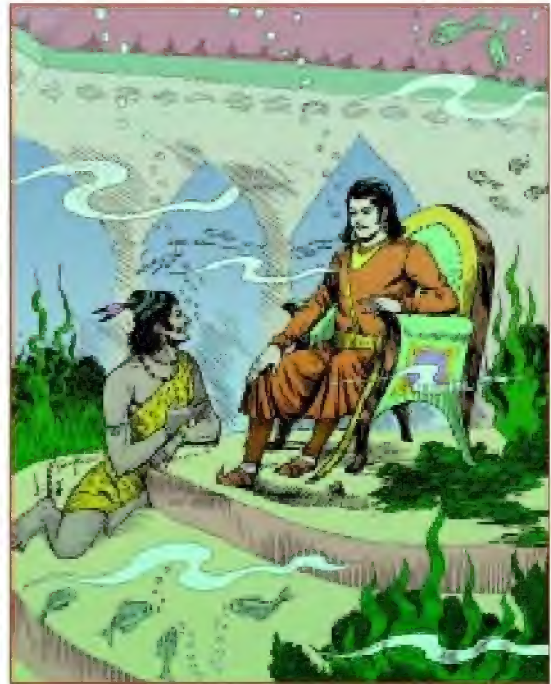
కొడుకులిద్దరూ పుట్టిన పదిరెండు సంవత్సరాలకు రాణి కాలగతి చెందింది. రాజు మరొక వివాహం చేసుకున్నాడు. కొంత కాలానికి రాణి ఒక కుమారుణ్ణి కన్నది. ఈ వార్త విని రాజు చాలా సంతోషించి భార్యతో, "ఈ శుభ సమయంలో ఏదైనా వరంకోరు, ఇస్తాను," అన్నాడు.

"ఆ వరం అవసరమైనప్పుడు కోరుకుంటాను," అన్నది రాణి.

ఈ చిన్నరాణి కొడుకు పేరు ఆదిత్యుడు. అతడు క్రమంగా రాజోచితమైన విద్యలన్నీ నేర్చుకుంటూ యౌవనవంతుడయ్యాడు. రాణి ఒకనాడు రాజుతో, "ఆనాడు తమరిస్తానన్న వరం ఇప్పుడు కోరుతున్నాను. ఆదిత్యుణ్ణి యువరాజుగా అభిషేకించండి," అన్నది.

ఈ కోరిక వింటూనే రాజు నిశ్చేష్టుడైపోయి, "నా మొదటి భార్య కుమారులిద్దరుండగా, ఆదిత్యుడికి యువరాజు పదవి ఎలా ఇవ్వగలను? నీ కోర్కె న్యాయసమ్మతం కాదు," అన్నాడు. ఈ విధంగా రాజు తన కోర్కెను నిరాకరించినా, రాణి ఊరుకోక, వీలున్నప్పుడల్లా తన కొడుకును యువరాజును చెయ్యమని పీడించసాగింది. పెద్ద కుమారులిద్దరికీ ఆమె వల్ల ఏదైనా హాని జరగవచ్చునన్న శంక కూడా రాజుకు కలిగింది.

రాజు ఒకనాడు పెద్దకొడుకులిద్దరినీ పిలిచి, సంగతి సందర్భాలన్నీ చెప్పి, "మీరు నగరం విడిచిపోయి, కొంతకాలం పాటు మరెక్కడైనా ఉండండి. నా తదనంతరం రాజ్యం మీకే చెందుతుంది గనక, అప్పుడు తిరిగి వచ్చి రాజ్యపాలనా భారం వహించవచ్చు," అని సలహా ఇచ్చాడు.

తండ్రి కోరికప్రకారం మహాశాసినుడూ, సామదత్తుడూ నగరం వదిలి, దాని పొలి మేరలను చేరేంతలో, చిన్నవాడైన ఆదిత్యుడు కూడా వెంట రావడం కంట బడింది. పెద్ద వాళ్ళిద్దరూ ఎంతచెప్పినా ఆదిత్యుడు తిరిగి వెళ్ళనన్నాడు. ముగ్గురూ కలిసి కొన్నాళ్ళకు హిమాలయ ప్రాంతంలోని అరణ్యాలను చేరుకున్నారు.

ఒకనాడు ముగ్గురూ ప్రయాణ బడలిక తీర్చుకునేందుకు ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నారు. మహాశాసనుడు, చిన్నవాడైన ఆదిత్యుడితో, ''తమ్ముడూ, ఆ కనబడే చెట్ల సమీపాన కొలను కనిపిస్తున్నది. అక్కడికి పోయి నీ దాహం తీర్చుకుని, మా కోసం తామరాకుల దొప్పిల్లో నీరు తీసుకురా,'' అని చెప్పాడు.

ఆదిత్యుడు వెళ్ళి కొలను నీటిలో దిగగానే, అక్కడ ఉండే జలపిశాచి అతణ్ణి పట్టుకుని, నీటి దిగువనున్న తన ఇంటికి తీసుకుపోయింది.

ఎంతకూ ఆదిత్యుడు రాకపోయేసరికి మహాశాసినుడు, సామదత్తుణ్ణి పంపాడు. అతణ్ణీ జలపిశాచి పట్టుకున్నది.

కొంతసేపటికి మహాశాసినుడు తమ్ముల కేదో ప్రమాదం జరిగి ఉంటుందనుకుని, కత్తి చేతబట్టి కొలను దగ్గిరకు వెళ్ళాడు. అతడు కొలనులో దిగకుండా గట్టుమీదే నిలబడి, నీటికేసి పరీక్షగా చూస్తుండటం గమనించిన జలపిశాచి, అతడు తమ్ములలాగా తొందర పడి కొలనులో దిగడని గ్రహించింది.

జలపిశాచి ఒక బోయవాడి రూపంలో మహాశాసినుడి దగ్గిరకు వచ్చి, ''అలా చూస్తూ నిలబడ్డావేం? దాహంగా ఉంటే కొలనులో దిగి దాహం తీర్చుకోరాదా,'' అన్నది.

మహాశాసినుడు, ఆ పలుకులు వింటూనే, ఇందులో ఏదో మోసమున్నదని గ్రహించి, ''నీ వాలకం చూస్తుంటే, నా తమ్ములిద్దరినీ నువ్వు కనబడకుండా చేశావన్న అనుమానం కలుగుతున్నది. నిజం చెప్పు,'' అన్నాడు.

''నువ్వు కొంచెం వివేకివిలా ఉన్నావు. నిజం చెబుతాను. ఒక్క జ్ఞానసంపన్నులను మాత్రం వదిలి, కొలను దగ్గిరకు వచ్చే మిగతా వాళ్ళనందర్నీ పట్టి బంధిస్తాను. అలా చేయమని కుబేరుడి ఆజ్ఞ,'' అన్నది జలపిశాచి.

''అంటే, నువ్వు జ్ఞానవంతుల నుంచి ఉపదేశం పొందగోరుతున్నావన్నమాట! నేను, నీకు జ్ఞానబోధ చెయ్యగలను. కాని చాలా మార్గాయాసంలో ఉన్నాను,'' అన్నాడు మహాశాసినుడు.

వెంటనే జలపిశాచం అతణ్ణి నీటి అడుగున ఉన్న తన ఇంటికి తీసుకుపోయి, అతిథి మర్యాదలు చేసి, ఉచితాసనం మీద కూర్చోబెట్టి, తాను అతడి పాదాల దగ్గర కూర్చున్నది.

మహాశాసనుడు తాను గురుముఖం నుంచి విన్నదీ, స్వానుభవం ద్వారా తెలుసుకున్నదీ అయిన పరమ జ్ఞానాన్ని గురించి జలపిశాచికి చెప్పాడు. వెంటనే జలపిశాచం బోయవాడి రూపం విడిచి, తన నిజరూపంతో, "మహాత్మా, నువ్వు మహాజ్ఞానివి. నీ తమ్ముళ్ళలో ఒకరిని నీకు ఇవ్వదలిచాను. ఇద్దరిలో ఎవరు కావాలో కోరుకో," అన్నది. "అయితే, ఆదిత్యుణ్ణి ఇవ్వు," అన్నాడు మహాశాసనుడు.

"పెద్దవాణ్ణి వదిలి, చిన్నవాణ్ణి కోరడం ధర్మం అవుతుందా?" అన్నది జలపిశాచి.

"ఇందులో ధర్మం కానిదేం లేదు. నా తల్లికి నేను మిగిలి ఉండగా, నా పినతల్లికి తన కొడుకైన ఆదిత్యుడు ఉండాలి కదా? ఆదిత్యుడి కోసమే, ఆమె నా తండ్రిని రాజ్యం కోరింది. మా తండ్రి ఆజ్ఞప్రకారం మేము అడవులకు బయలుదేరాం. సోదరప్రేమ చేత ఆదిత్యుడు మా వెంట వచ్చాడు. పెద్దవాళ్ళమైన మేము తిరిగి నగరానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆదిత్యుడెక్కడ? అని ప్రజలు అడిగితే, అతణ్ణి జలపిశాచి మింగి వేసిందని చెప్పడం, ఏరకం న్యాయం అవుతుంది?" అని మహాశాసనుడు, జలపిశాచిని ఎదురు ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడు జలపిశాచి, మహాశాసనుడి కాళ్ళకు నమస్కరించి, "నీ అంత గొప్ప జ్ఞానపురుషుణ్ణి నేనింతవరకూ చూడలేదు. నీ తమ్ముళ్ళిద్దరికీ స్వేచ్ఛ ఇస్తున్నాను. ఈ అరణ్యంలో ఉన్నంత కాలం నాకు అతిథులుగా ఉండండి," అన్నది.

మహాశాసనుడూ, తమ్ముళ్ళూ జలపిశాచికి అతిథులుగా ఉండిపోయారు. కొంత కాలానికి వాళ్ళ తండ్రి బ్రహ్మదత్తుడు చనిపోయినట్టు తెలిసి, మహాశాసనుడు తమ్ముళ్ళతో, జలపిశాచితో కాశీరాజ్యానికి వెళ్ళాడు.

మహాశాసనుడికి రాజ్యాభిషేకం జరిగింది. అతడు సోమదత్తుణ్ణి తన ప్రతినిధిగానూ, ఆదిత్యుణ్ణి సేనాధిపతిగానూ నియమించాడు. తనకు మేలు చేసిన జలపిశాచికి విడిది ఏర్పాటు చేసి, దాని అవసరాలు గమనిస్తుండేందుకు నౌకర్లను నియమించాడు.

విఘ్న కథ

సుగ్రీవుడు కిష్కింధకు రాజై వాలి కుమారుడు అంగదుణ్ణి యువరాజును చేసి, రాచ కార్యాలన్నీ అప్పజెప్పి, తాను సుఖాల్లో తేలుతూ రాముడి సంగతే మరిచాడు. లక్ష్మణుడు విల్లెక్కుపెట్టి కిష్కింధకు వెళ్ళాడు. హనుమంతుడు రామకార్యం నెరవేర్చడం తక్షణకర్తవ్యంగా సుగ్రీవుడికి బుద్ధిచెప్పాడు.

వానరులను నాలుగు దిక్కులకూ వెళ్ళి సీత జాడ తెలుసుకురమ్మని సుగ్రీవుడు ఆజ్ఞాపించాడు. అంగదుడు, హనుమంతుడు, జాంబవంతుడు మొదలైనవారంతా దక్షిణ దిశకు బయలుదేరుతున్నప్పుడు, రాముడు తన వేలిఉంగరాన్ని తీసి హనుమంతుడికి సీతకు ఆనవాలుగా ఇమ్మని ఇచ్చాడు.

దక్షిణ సముద్రతీర ప్రాంతం చేరుకొని వానరులు, "జటాయువు మాత్రం రావణుడు సీతనెత్తుకొని దక్షిణంగా వెళ్ళాడని చెప్పాడేగాని, ఎటు వెళ్ళాడో, ఎక్కడ దాచాడో, ఏం చేశాడో ఎవరికి తెలుసు?" అని అనుకుంటూ ఉండగా, వానరులను ఆహారంగా కబళిద్దామనుకుంటున్న జటాయువు అన్న సంపాతి అనే పర్వతాకారంగల రెక్కలులేని పక్షి మెల్లగా నడుస్తూ వచ్చింది.

ఒకప్పుడు సంపాతి, జటాయువు సూర్య మండలానికి ఎగురుపందెం వేసుకున్నారు. జటాయువు తాళలేక విరమించాడు. సంపాతి ఎగిరి రెక్కలు కాల్చుకున్నాడు. దక్షిణసముద్ర తీరాన అవిటివాడై పడిపోయి, దొరికిన ప్రాణుల్ని తిని బ్రతుకుతున్నాడు.

సంపాతి వానరుల వలన జరిగినదంతా తెలుసుకొని, అంగదుణ్ణి వీపుమీద ఎక్కించుకొని ఆకాశంలోకి నిటారుగా లేచి దూర

దూరాల్లో సముద్రానికి అవతల ఉన్న లంకను చూపించాడు.

శతయోజన పర్యంతమైన సముద్రాన్ని లంఘించి లంకను చేరగలవాడెవడు? అనుకున్నారు వానరులు.

హనుమంతుడికి అతని శక్తిసామర్థ్యాలు అతనికి తెలియకుండా, బాల్యంలో అల్లరి చేయగా ఋషులు శాపం పెట్టారు. అది తెలిసిన జాంబవంతుడు, ''హనుమంతా! నువ్వు అవలీలగా సముద్రాన్ని లంఘించి రామకార్యం నెరవేరుస్తావు!'' అని ఎరుక చేశాడు.

అప్పుడు హనుమంతుడు రాముణ్ణి ధ్యానించి నేలను తన్ని ఆకాశానికి ఎగిరాడు.

మారుతి సముద్రాన్ని లంఘిస్తూండగా, అతడి శక్తియుక్తుల్ని పరీక్షించడానికి దేవతలు సురసను పంపారు.

దేవతాస్త్రీ అయిన సురసి భయంకర రాక్షసాకారంతో నోరు తెరిచి హనుమంతుణ్ణి ఎదుర్కొంది. హనుమ శరీరాన్ని పెంచాడు. సురసి కూడా పెరిగింది. హనుమంతుడు ఇంకా పెరిగాడు. సురసి మరింత, మరింత పెరిగి మింగవచ్చింది. హనుమంతుడు చప్పున సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా తగ్గిపోయి, సురసి నోట్లో దూరి, పెరిగిపోయి దాన్ని చీల్చుకొని బయటపడి ఎగిరి వెళ్ళాడు. సురస దేవతాస్త్రీ రూపంతో వెళ్ళిపోయింది. దేవతలు హనుమంతుణ్ణి శ్లాఘించారు.

హనుమంతుడు అలా ఎగురుతూ ఉండగా సముద్రంలో పడిన అతని నీడను రాహు మాతల్లి సింహిక అనే జలరాక్షసి పట్టుకొని లాగసాగింది. హనుమంతుడు తన్నెవరో కింది నుంచి వెనక్కు లాగుతున్నదనిపించి కిందికి చూసి, సింహికను పిడిగుద్దులతో చంపేశాడు.

హనుమంతుడు అవరోధాలన్నీ జయించి, అలా ఆకాశాన వెళ్తూండగా సువర్చల అనే సాగరకన్య చేపరూపంతో నోరు తెరిచి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండగా హనుమంతుడి చెమట బిందువొకటి పడింది. చేప మింగింది. అందువల్ల సువర్చల గర్భం ధరించి మత్స్యవల్లభుడు అనే కుమారుణ్ణి కన్నది.

ఒకప్పుడు ఇంద్రుడు పర్వతాలకు ఉండే రెక్కలను వజ్రాయుధంతో నరుకుతూండగా, హిమవంతుడి కుమారుడైన మైనాకుడు భయపడి సముద్రంలో దాక్కున్నాడు.

హనుమంతుడిని చూసి పైకి వచ్చి, ''అంజనేయా, కాస్త నాపై వాలి సేదదీరమని అభ్యర్థిస్తున్నాను,'' అన్నాడు.

మైనాకుడి మాట కాదనకుండా హను మంతుడు, కొద్దిక్షణాలు మైనాక పర్వతం మీద కాలుమోపి తిరిగి రివ్వున ఎగిరాడు. హనుమంతుడు మెరుపులాగ లంకను చేరాడు.

లంకానగరాన్ని పరిరక్షించే లంకానగర దేవత లంకిణి, హనుమంతుడి ఆగమనాన్ని గుర్తించి, భీకరాకృతితో శూలాన్నెత్తి పొడవ బోయింది.

హనుమంతుడు సూక్ష్మరూపంతో తప్పించు కొని, లంకాద్వారాన్ని దాటబోయాడు. లంకిణి హనుమంతుణ్ణి ఈగను పట్టినట్లు గుప్పెట్లో పట్టింది. హనుమంతుడు లంకిణి అరచేతిని కరిచాడు. లంకిణి వదిలేసింది. దాని అరచేయి రక్తం కారుతూ న్నది.

హనుమంతుడు ఒక్క ఉదుటున లంఘించి పిడికిలితో లంకిణి గుండె మీద గుద్దాడు. ఆ ముష్టిఘాతంతో లంకిణి దిమ్మరపోయి పడిపోయింది. తరవాత తేరుకొని ఆంజనే యుడికి నమస్కరించి, "ఎప్పుడైతే నేను ఇలా కూలి పడతానో, ఆ నాటితో లంకకు వినాశకాలం సమీపిస్తుందని నాకు, బ్రహ్మ చెప్పాడు. శాపంవల్ల నేను పద్రదేవతగా ఇలా లంకా నగరాన్ని ఇన్నాళ్ళూ కాపలా కాస్తూ వచ్చాను. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను, ఇక నీవు వెళ్ళు!" అని చెప్పి గంధర్వస్త్రీ రూపంతో ఆకాశానికి ఎగిరి అంతర్థానమైంది.

హనుమంతుడు లంకా నగరం ప్రవేశిం చాడు. మణిదీపాలతో, ఎత్తయిన సౌధాలతో కన్నులు మిరుమిట్లు గొలుపుతున్న లంకా వైభవానికి ఆశ్చర్యపోయాడు.

హనుమంతుడు సూక్ష్మరూపంతో సీత కోసం నగరమంతా వెతికాడు. రావణాసురుడి అంతఃపుర భవనాలన్నీ వెతికాడు. మందో దరిని సీత అనుకొని భ్రమపడి పొరపాటు గ్రహించాడు.

సీత జాడ ఎక్కడా లేదు. అలా నగరంలోని వివిధ ప్రదేశాలను వెతుకుతూ అశోకవనం చేరుకున్నాడు. అక్కడ రామనామ స్మరణ విన్నాడు.

ఒక చంద్రశిలా నిర్మిత మంటపంలో సీత రాముణ్ణి తలంచుతూ శోకిస్తున్నది.

ఆ మంటపం చుట్టూరా పెద్ద బల్లేలు, కత్తులు మొదలైన ఆయుధాలు పట్టుకొని రాక్షస్త్రీలు కాపలా ఉన్నారు.

మంటపం చేరువనే ఉన్న శింశుపా వృక్షం ఎక్కి హనుమంతుడు కొమ్మల మాటున కూర్చుని చూస్తున్నాడు.

సెత వు ంటపిం ను ండి వచ్చి, పిక్కను న్న అశోక చెట్టుకింద కూర్చున్నది.

రావణు ఢు పిటాటోపింగా అశోకవనం లోకి వస్తున్నాడు. అతని వెనక దేవ, గంధర్వ, నాగ, యు ˇ, రా ˇసి, వూ నవపు ందరీవు ఱు లు గుంపులు, గుంపులుగా అతడి వైభవాన్ని కీర్తిస్తున్నార్రు .

రావణు ఢు అశోకవ ˇం దగ్గరికి వచ్చి, "ఓ, సీతా! ఇప్పటికైనా, నా మాట విను! క్షుద్ర మానవుడైన రాముణ్ణి నమ్ముకోకు. రాముడు లంక చేరగలడనేది కల్ల!" అన్నాడు .

సెత ఒక గడ్డిపిరకను పేరికి దానితోసే, "ఓ, రావణా! నీ ప్రగల్భానికీ, బలవైభవాలకీ సేను లొంగ్రు తాననేది కల్ల! నీమాబొంగమహానిన్ను శి ంచడం రాజైన రావు డికి కర్తవ్యధర్మం. దశకంతశోషిగా వాగకు. రావు ఢు నిన్ను పిరివూ ర్చక ము ందే, నీ ము చ్చటలన్నీ తీర్చుకో! అంతఃపురానికి వెళ్ళు, త్వరలోనే నీకు అంత్యకాలం!" అన్నది.

రావణు డా వూ టలకు పేద్ద గంద్రకత్తి తీసి, "నిన్ను ము క్కలు గా నర్రు కుతాను !" అన్నాఢు .

"అలా చేయ్య మహానా అంతట నేను , నీకు లొంగిపోతానని అను కుంటు న్నామారావు డి భార్య, రావణుడి ప్రతాప వైభవాలను చూసి లోబడిపోయ్యి ంది అనిపించు కోవాలని, నీ ధు రహింకార ధు రాకాం ˇ!" అన్నది నెత.

"ఔను ! వూ రా ˇసి వనితకు జరిగిన పరాభవానికి, అదే సరియైన ప్రతీకారం! అదే నా పిట్టుదల!" అన్నాఢు రావణు ఢు .

"కాదు ! ను వ్వూ రావు డిని ఎదు ర్కొని జర్యి ంచి, నన్ను తీసు కుపోవలసింది. ను వ్వూ పీరికివాడమూవూ యు లు పిన్ని చోరవ త్తిని అవలంబించామూరావు ఢు నిన్ను సింహరిం చాలి! ఇది నా పిట్టుదల!!" అన్నది నెత.

రావణుడు రుసరుసలాడుతూ వెళ్లాడు.

హిను వు ంతు ఢు రా ˇసి స్త్రీలు లేని సమయం చూసి, చెట్టు దిగి, సీతకు రాముడి ఉంగరాన్ని ఇచ్చాఢు . చు క్కలు తల పై మా లు గా పేరిగిన తన విశ్వరూ పిం చూ పించి, తన వీపిమీద కూర్చుంటే రావు డి దగ్గరకు చేర్రు స్తానన్నాఢు .

"అది సిక్రవు ం కాదు ; రావు ఢు రావణు డిని సింహరించి నన్ను విడిపించాలి! అంత వరకు సెత అశోకవనంలో శోకంలోనే ఉంటు ం దని రాముడితో చెప్పు!" అని చెప్పి సీత తన పొపీట ను న్నచూ డాము ణిని తీసీ, రావు డికి ఇవ్వు మని హిను వు ంతు డికి ఇచ్చింది.

హను మంతుడు తన రాక తెలియాలని సుందరమైన అశోకవనాన్ని ధ్వంసం చేశాడు. చంపివచ్చిన జంబుమాలిని, అక్షయుడిని, వేలాది రాక్షసుల్ని చంపాడు.

రావణుడి పెద్ద కుమారుడు ఇంద్రజిత్తు బ్రహ్మాస్త్రాన్ని ప్రయోగించాడు. బ్రహ్మపట్ల గౌరవంగా క్షణకాలం హనుమంతుడు అస్త్రానికి బద్ధుడై, రావణుడికి ముఖాముఖి బుద్ధి చెప్పాలని కట్టుబడి రావణ సభకు వెళ్ళాడు.

హనుమంతుడు వేను పెంచి గొలుసులు తెంచుకొని, రావణుడి తల తన్నే ఎత్తున తన తోకను పెంచి, చుట్ట చుట్టుకొని దానిపై కూర్చున్నాడు.

హనుమంతుడు, "ఓయీ, రావణ రాక్షసి రాజా! నేను రాముడి దూతను. రాముడు కోతులనే మహావీరులుగా నడిపించి, నీ లంకను ముట్టడించగల సమర్థుడైన మానవ శ్రేష్ఠుడు. బలవున్నదని గర్వించకు. బలవంతమైన సర్పము చలిచీమల చేత ఏ విధంగా చస్తుందో, నీకు చెప్పనవసరం లేదు. సీతను రాముడికి అప్పగించి మన్నించమని వేడు!" అని చెప్పాడు.

రావణుడు పిట్టరాని ఆగ్రహంతో కత్తి తీశాడు. విభీషణుడు రావణుడితో, "దూతను చంపకూడదు, అది ఎవ్వరికీ అనిపించదు!" అన్నాడు.

రావణుడు, "అలాగైతే, ఈ వానరుడి తోక పొగరు అణిగేలా గుడ్డలు చుట్టి చమురు పోసి కాల్చండి!" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

రాక్షసభటులు హనుమంతుడి తోకకు గుడ్డలు చుట్టినకొద్దీ తోక పెరిగిపోతూనే ఉంది. చమురు చాలలేదు. నిప్పంటించారు.

హిను వు ంతు ఢు శరీరం పేంచి సీయిహనాదం చేసి ఛెంగున ఎగిరాడు.

కాలు తు న్న తోకను గిరగిరా తిప్పితూ, స్ధాల వీు ంచి ధూ కుతూ, లంకా పిట్టణాన్ని అగ్నికి ఆహ్రి తి చేశాఢు. అతనికి అగ్ని చల్లగా తోచింది ఆర్పడానికి వీలు కాకుండా లంకా దహినం జరిగింది. రావణు డి అంతఃపుర స్ధాలు కాలిపోయాయి. వు ంటల్లో చాలా వు ంది రా`సు లు చచ్చారు. విభీషిణు డి మందిరం మాత్రం చెక్కుచెదరలేదు.

హిను వు ంతు ఢు అశోకవనంలో సెత క్షే వు ంగా ఉండడం చూసీ, రివ్వున ఎగిరి సివు ద్రంలో తోకను వు ంచి వు ంటలార్ప కొని, చూ డావు ణిని పిట్టుకొని రావు డి వు ంధు వాలాఢు.

రావు ఢు చూ డావు ణిని చూసీ, సెతను చూసీనట్లుగా గ్ర ండెలకు హిత్తుకొన్నాఢు.

హినుమంతుడు అంతా చెప్పాడు.

రావు ఢు హిను వు ను ఆలింగనం చేసు కొని, "హిను వూ! చూసీ రవు ్మంటే కాల్చి వచ్చావన్నవూ ట! నీవంటివాఢు అండ ఉండగా, నేను సాధించలేనిదంటూ ఉండదు. సెతకూ, నాకూ సింధానకర్తవ్వై ఆనందం చేకూర్చిన నీమా బు ద్ధివు ంతు డమ్మా ఆనంద సింధాతవమ్మా కీర్తి వు ంతు డమౌతావు" అన్నాఢు.

రావు ఢు కోదండాన్ని ఎత్తి పిట్టుకొని, సెత చెప్పినట్టుగా రావణసింహారానికి దీ`ా కంకణం కట్టుకున్నాఢు.

విభీషిణు ఢు రావణు డికి సివతి తవు ్మఢు, రావు డితో వైరం పేట్టుకోవద్దనీ, సెతను సగౌరవంగా తీసుకెళ్ళి, రాముడికి అప్పగించి, లంకానగరాన్నీ, లంకావాసు ల్నీ కాపాడువు నీ చెప్పాడు.

"నీ ఒక్కడి పిట్టుదల, వూ ర్ఖతవల్ల రా`సి కులానికే వు ప్పితేవడం అన్యాయు ం!" అని విభీషిణు ఢు చెప్పిన దానికి, రావణు ఢు వు ండిపిడి, "ఓరీ, పిరికిపింద! నవ్వూరా`సి కులంలో తప్పి పిుట్టావు. శూర్పణఖకు చేసీన పిరాభవం రా`సి జాతికంతటికీ పిరాభవం అని తెలు సు కో! నవ్వూరకులద్రోహిచి! వెంటనే లంక వదలి వెళ్ళిపో! వు ళ్ళీ కనిపించావో, నిన్ను చిత్రవధ చేస్తాను!" అన్నాఢు.

విభీషిణు ఢు తన అను చరు లతో లంక వదిలి పేట్టాఢు.

వింత గొడుగు

హేలాపురినివాసీ కామయ్యకు అత్యవసరంగా, సుగంధపురికి వెళ్ళవలసిన పనిబడింది. గొడుగు వేసుకుని మిట్టమధ్యాహ్నపుటెండలో బయలుదేరాడు. పక్క వీధిలో ఉండే శీతయ్య కూడా గొడుగు వేసుకుని వస్తూ, కామయ్యను కలిశాడు. శీతయ్య ప్రయాణం కూడా సుగంధపురికే. ఇద్దరికీ మాటలు కలిసినై. కామయ్య గొడుగు కొత్తదిగావున్నది; శీతయ్య గొడుగు పాతబడి చిరుగులు పడిఉన్నది. శీతయ్య, కామయ్య గొడుక్కేసి ఒకసారి పరీక్షగా చూసి, "ఏం, కామయ్యా! మనం రెండేళ్ళ క్రితం పెదవీర్రాజు కొట్లో ఒకేనాడు గొడుగులు కొన్నాం కదా. నా గొడుగు పాతబడి పోయింది, నీ గొడుగు కొత్తదిలా మెరిసిపోతున్నది. ఏమిటీ రహస్యం?" అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఇందులో రహస్యం ఏమీ లేదు, శీతయ్యా! నా గొడుగుకు నాలుగైదు తడవలు మరమ్మతులు చేయించాను. అందుకే అలా కొత్తగా కనిపిస్తున్నదేమో?" అన్నాడు కామయ్య.

"భలేవాడివే! ఎంత మరమ్మతులు చేయిస్తే మాత్రం కొత్తదానిలా ఉండడం ఎలా సాధ్యం! నా గొడుక్కూ చాలాతడవలు మరమ్మతులు చేయించాను. అయినా పాతగొడుగులాగే ఉన్నది కదా," అన్నాడు శీతయ్య.

"అదే నాకూ అంతుబట్టడం లేదు, శీతయ్యా! రెండు వారాల క్రితం సంతకు వెళ్ళినప్పుడు, లక్ష్మయ్య కనిపించాడు. ఇద్దరం ఏవో కొయ్యసామాన్లు బేరమాడుతూ గొడుగుల్ని అక్కడి చెక్కబల్ల మీద పెట్టాం. కొనుగోళ్ళు పూర్తయ్యాక గొడుగులు తీసుకుని, సంతలో చెరోవైపుకూ వెళ్ళాం. ఆశ్చర్యం! తర్వాత ఇంటికి వచ్చి చూసుకుంటే, నా గొడుగు కొత్తగొడుగులా మెరుస్తూ ఉంది, విచిత్రంగా!" అన్నాడు కామయ్య.

కామయ్య, లక్ష్మయ్యల మతిమరుపుతనం ఎవరికి లాభించిందో అర్థమై, శీతయ్య చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

– కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయులు

దుగ్గిశెట్టి

పూర్వం దావు రవు ఢు గ్ర అనే గ్రావు ంలో ఎక్కువవు ంది ధనవంతు లు ఉండేవార్ళు. అదే గ్రామంలో దుగ్గిశెట్టి అనే వ్యాపారి, తన ఇద్దరు కొఢు కులతో చిన్న వ్యాపారం చేస్తూ జీవించేవాఢు.

దుగ్గిశెట్టి ఒకప్పుడు బాగా ఉన్నవాడే, కాని వ్యాపారంలో అపారంగా నష్టిపొయ్యి, ఒక పేద్ద ఇల్లు తప్పి వు గిలిన ఆస్తి అంతా పోగొట్టుకున్నాఢు. అయ్యి నా చిన్న ఎత్తున వ్ళ్ళీ వ్యాపారం ప్రారంభించాఢు. వు సిలితనం వు ంచు కొచ్చినా, పై ర్వమిస్థితికి తిరిగి చేరు కోవాలన్న ఆశ దుగ్గిశెట్టికి పోలేదు.

ధనిక గ్రావు ం కావటంచేత దావు ర వు ఢు గ్ర కు అప్పుడప్పుఢూ బందిపోటు బెడద ఉండేది. అలా ఒకసారి బందిపోటు వస్తున్నట్టు తెలిసీ అందర్ళూ గ్రావు ం ఖాళీ చేశార్ళు. దుగ్గిశెట్టి మటుకు తన కొడుకులతో, "నేను మీ తోపాటు రాలేవు. రెండు రోజుల పాటు ఇక్కడే తలదాచు కుంటాను. వు న పేరట్లో గడ్డివావి వు ధ్య కాస్త చోటు చేసీ, నాకు కూఢూ, నీర్ళూ పేట్టివెళ్ళండి," అన్నాఢు.

దుగ్గిశెట్టిని కొడుకులు గడ్డివామిలో ఉపాయు ంగా దాచి వెళ్ళిపోయారు.

బందిపోటు దొంగలు గ్రావూ నికి రానే వచ్చార్ళు. తన అను చర్ళు లు ధనంకోసం ఇల్లిల్లూ గాలిస్తూ ఉండే, వారి నాయు కుఢు గుర్రంమీద వీధి వెంబడి వచ్చాఢు. దొంగలు ఊళ్ళవీు ద పిడి దోచు కున్నదంతా రెండు సంచులలో గుర్రానికి అటూ ఇటూ వెళ్లాడు తు న్నది. లంకంత ఇల్లూ, పేరఢూ దొంగల నాయు కుడి ద ష్టిని ఆకర్షించాయ్యి. ఆ ఇల్లూ, పెరడూ దుగ్గిశెట్టివే.

దొంగల నాయు కుఢు తన పేరట్లోకి గ్ర ర్రం మీద రావటం చూడగానే దుగ్గిశెట్టికి ప్రాణం కడబట్టినట్టయ్యి ంది.

దొంగల నాయు కుఢు తన గ్ర ర్రాన్ని గడ్డివావి పక్కన ఒక రాతికి కట్టేసి, ఇంట్లో ఏమైనా దొరుకుతుందేమో చూడటానికి లోపలికి

వెళ్లాడు. ఆకలి మీద ఉన్న గుర్రం వామిలో నుంచి గడ్డిలాగి మెయ్యసాగింది.

దుగ్గశెట్టి గడ్డి వామిలో నుంచి బయటికి వచ్చి, గుర్రం కట్టు విప్పి, దానిపైన ఉన్న ధనం సంచులు రెండూ తీసుకుని వామి మధ్యకు వెళ్లిపోయి, గడ్డి అడ్డం పెట్టుకున్నాడు. కట్టు విప్పిన గుర్రం యథేచ్ఛగా పేరడంతా తిరుగుతూ పచ్చిక మేయసాగింది.

ఇల్లంతా గాలించినా దొంగల నాయకుడికి విలువగలది ఏమీ దొరకలేదు. అతను తిరిగి పేరడులోకి వచ్చేసరికి గుర్రం కట్టు విప్పుకుని దూరంగాపోయి గరిక మేస్తున్నది. దానిపైన ధనం మూటలు లేవు!

మూటలు ఎక్కడ పడిపోయాయో అని దొంగల నాయకుడు పేరడంతా వెతుకుతూ ఉండగా అతని అనుచరులు అక్కడికి వచ్చారు. వాళ్లను చూస్తూనే దొంగల నాయకుడు, "గుర్రం మీది రెండు మూటలనూ మీలో ఎవరన్నా తీశారా?" అని అడిగాడు.

దొంగలు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. తమను మోసం చెయ్యటానికి తమ నాయకుడు దోచినదంతా ఎక్కడో దాచి, అది పోయినట్టు నటిస్తున్నాడన్న అనుమానం సహజంగా దొంగలకు కలిగింది.

పోయిన మూటలకోసం వాళ్లు తెగ వెతికారు, కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆ మూటల ఆరా తీసే భారం దొంగల నాయకుడు తాను చూస్తానన్నాడు.

మర్నాడు దొంగలు గ్రామం వదిలి వెళ్లారు. వాళ్లు వెళ్లిపోయిన వార్త అందగానే గ్రామస్థులు తిరిగివచ్చారు. దుగ్గశెట్టి మూటలను తన ఇంట్లోనే రహస్యంగా దాచాడు. అయినా తన కొడుకులతో ఈ సంగతి ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ మూటల ఆరా తాను తీస్తానని దొంగల

నాయకుడు ప్రతిజ్ఞ చెయ్యటం ఆయన విని ఉన్నాడు.

ఆయన అనుకున్నట్టే దొంగల నాయకుడు గుర్రాల వర్తకుణ్ణని చెప్పుకుంటూ ఆ గ్రామం వచ్చి, ఊళ్ళో ఉండే ధనికుల గురించి అడగసాగాడు. ఇటీవల అకస్మాత్తుగా ఎవరన్నా ధనికులయ్యారేమో తెలుసుకుందామని వాడి ఉద్దేశం. దుగ్గిశెట్టి వాణ్ణి గుర్తుపట్టాడు.

దొంగ ఆ రాత్రి తన ఇంటికి రావచ్చునని దుగ్గిశెట్టికి అనుమానం తగిలింది. అందుచేత ఆయన వెయ్యికళ్ళతో తన పెరడును కనిపెట్టి ఉన్నాడు. ఆయన అనుమానించినట్టే, చీకటి పడగానే దొంగ చల్లగా తన పెరట్లో ప్రవేశించి, ఇంటి గోడవారనక్కి కూర్చున్నాడు. ఇంట్లో వాళ్ళు తాను పాగొట్టుకున్న ధనం మాటల గురించి ఏమన్నా మాట్లాడుకుంటారేమో వినాలని వాడి ఆశ.

ఇదంతా గమనించిన దుగ్గిశెట్టి పొద్దుపోనిచ్చి తన కొడుకులతో, దొంగకు వినిపించేలాగా, "ఒరే, అబ్బాయిలూ, మొన్న మన పెరట్లో గడ్డిలాగుతూంటే గడ్డికింద రెండు నగల మూటలు కనిపించాయిరా!" అన్నాడు.

కొడుకులు ఆశ్చర్యానందాలతో, "నిజమా? మరి మాకు చెప్పావు కావేం?" అన్నారు.

"అది ఎవరిదో ఏమిటో తెలియకుండా దాని సంగతి ఎలా బయట పెట్టేదిరా? అందుకని ఆ మూటలను ప్రస్తుతానికి రహస్యంగా దాచి ఉంచాను," అన్నాడు దుగ్గిశెట్టి.

"ఎక్కడ దాచావేం?" అని కొడుకులు తండ్రిని అడిగారు. "మన పెద్ద బావిలో పడేశాను," అన్నాడు దుగ్గిశెట్టి.

దొంగ ఈ మాట విని సంతోషించాడు. ఊరు సద్దుమణిగినాక వాడు తాడు తెచ్చి బావి మీది గిలకకొయ్యకు కట్టి, దాని సహాయంతో బావిలోకి దిగాడు.

వెంటనే దుగ్గిశెట్టి తన కొడుకులకు అసలు సంగతి చెప్పేశాడు. ముగ్గురూ పెరట్లోకి వెళ్ళి, దొంగకు ఆధారంగా ఉన్న తాడు కాస్తా కోసేసి, దొంగనెత్తిన బండరాళ్ళు వేసి, వాణ్ణి బావిలోనే చరిపేసి, వాడి శవాన్ని పైకితీసి, తెల్లవారే లోపల తమ పెరట్లోనే పాతేశారు. తరవాత దుగ్గిశెట్టి ఏ చీకూచింతా లేకుండా తాను బతికి ఉన్నంతకాలమూ ఐశ్వర్యంలో ఓలలాడాడు.

19

ఆర్య

జయానందముని ఆదేశం ప్రకారం సామంతరాజు సుఖదేవుడు జయనగరంలోని ఒక శిథిలాలయంలో తవ్వకాలు జరుపగా అక్కడ బంగారు కనకదుర్గ విగ్రహం బయట పడింది. యువరాజు ఆర్య దానిని వెలుపలికి తీసి సుఖదేవుడికి అప్పగించాడు. స్వర్ణవిగ్రహం బయట పడిన సంగతి వీరసింహుడికి తెలియవచ్చింది. దానిని తన వశం చేసుకోవాలనుకున్నాడు.

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్య

సామంతరాజు సుఖదేవుడు ఉద్యానవనంలో పచార్లు చేస్తూండగా, అంగరక్షకుడొకడు అక్కడికి వచ్చాడు.

ప్రభూ! శాంత పురినుంచి వచ్చిన దూత ఒకడు తమ దర్శనం కోరుతున్నాడు.

శాంతిపురి నుంచా? వీరసింహుడే పంపి ఉంటాడు. లోపలికి పంపించు!

రాజు వీరసింహుడు, తాము చెల్లించవలసిన బాకీ గుర్తు చేయమన్నాడు!

బాకీనా?

శాంతిపురికి మేము ఎలాంటి కప్పమూ చెల్లించడం లేదే!

జయనగరం శాంతిపురి సామంత రాజ్యమే కదా అంటున్నాడు మా రాజుగారు!

అయితే ఏం? మేము ఇంతవరకు శాంతిపురికి ఎప్పుడూ ఎలాంటి కప్పమూ చెల్లించలేదు. మరి మా నుంచి మీ రాజు ఏం ఆశిస్తున్నాడు?

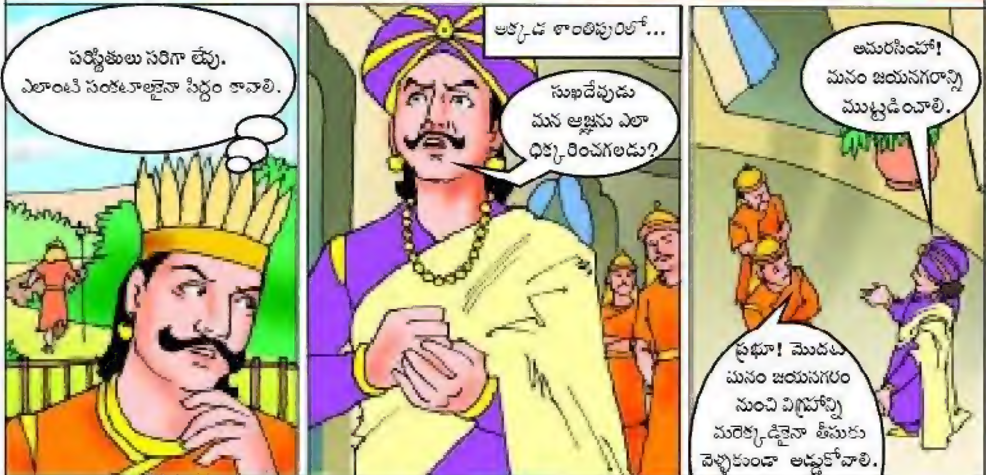
మీరు ఆ స్వర్ణవిగ్రహాన్ని అప్పగిస్తే మా రాజు సంతోషిస్తారు.

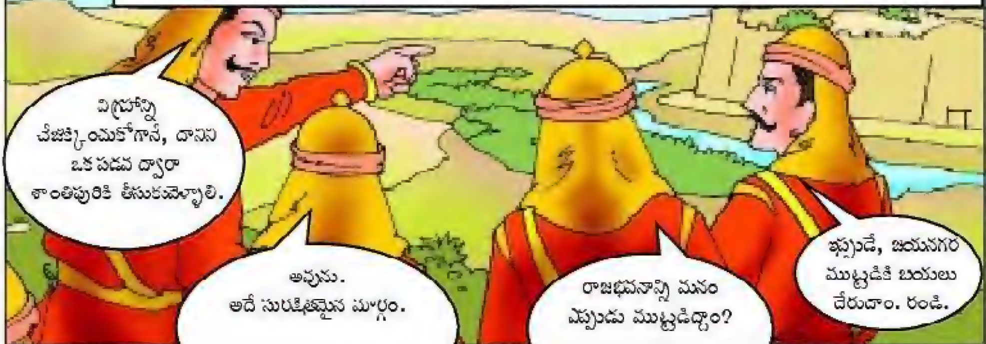
సుఖదేవుడు ఆగ్రహాన్ని అదుపుచేసుకున్నాడు.

ఆ విగ్రహం జయనగర రాజ్య ప్రజలకు చెందినది. దానిని ఎవరికో అప్పగించే హక్కు నాకు లేదు.

విగ్రహం రాజుకు చెందుతుందే తప్ప, ప్రజలకు కాదు!

దానిని మీరే స్వయంగా అప్పగించక పోతే బలవంతంగా
తీసుకోబడుతుందని రాజుగారు చెప్పమన్నారు.
అది కులదుర్గ విగ్రహం. దానిని ప్రతిష్ఠించడానికి మేము ఆలయం నిర్మిస్తున్నాం.
ఆ విగ్రహం అప్పగించడానికి జయనగరం సిద్ధంగా లేదని నువ్వు వెళ్ళి మీ రాజుకు చెప్పు.
చిత్తం, అలాగే చెబుతాను.

పరిస్థితులు సరిగా లేవు. ఎలాంటి సంకటాలకైనా సిద్ధం కావాలి.
అక్కడ శాంతిపురిలో...
సుఖదేవుడు మన ఆజ్ఞను ఎలా ధిక్కరించగలడు?
అమరసింహా! మనం జయనగరాన్ని ముట్టడించాలి.
ప్రభూ! మొదట మనం జయనగరం నుంచి విగ్రహాన్ని మరెక్కడికైనా తీసుకు వెళ్ళకుండా అడ్డుకోవాలి.

వీరసింహుడి సైనికులు రెండు వైపుల నుంచీ సుఖదేవుడి భవనాన్ని చుట్టుముట్టాలి. మూడో జట్టు భవనం వేపు దాడిసాగించాలి. ఇది చెప్పేందుకు సేనాధిపతి దళపతులను కలుసుకున్నాడు.
విగ్రహాన్ని చేజిక్కించుకోగానే, దానిని ఒక పడవ ద్వారా శాంతిపురికి తీసుకువెళ్ళాలి.
అవును. అదే సురక్షితమైన మార్గం.
రాజభవనాన్ని మనం ఎప్పుడు ముట్టడిద్దాం?
ఇప్పుడే, జయనగర ముట్టడికి బయలు దేరుదాం. రండి.

శాంతపురి సైనికులు సుఖదేవుడి భవనాన్ని చుట్టుముట్టారు.
భవనం మీదికి దాడి జరుపమన్నారా?
మరికొంత దూరం ముందుకు వెళ్ళి, భవనం ముందు బారులు తీరండి. అడ్డుకుంటే, దాడి ప్రారంభించండి!
అమరసింహుడు, మరొక దళనాయకుడు భవనం కేసి వెళ్ళారు.
భవన రక్షక భటుడొకడు, సేనలు రావడం గమనించాడు.
పదండి! రండి!
ప్రభూ! భవనాన్ని సైనికులు చుట్టుముట్టడం మన కాపలా భటుడు చూశాడు.
అలాగా! మనం ఎలాంటి ఎదురుదాడీ జరపకూడదు.
మరొక కాపలా భటుడు వచ్చాడు.
సైన్యాధిపతిలాంటి వీరుడు, భవనంకేసి వచ్చాడు ప్రభూ!
అమరసింహుడే అయివుంటాడు. లోపలికి రానివ్వు.
నేను శాంతిపురి సేనాధిపతి అమరసింహుణ్ణి, స్వర్ణవిగ్రహం తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చాను.
దానిని వదులుకోలేమని మీ దూతకు తెలియజేశానే?
ఆ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడానికి మేమొక ఆలయం నిర్మిస్తున్నాం. త్వరలో పూజలు ఆరంభమవుతాయి.
భూగర్భం నుంచి బయట పడింది గనక, అది మా రాజ్యానికి చెందుతుందేగాని, జయనగరానికి కాదు.
అది ఇక్కడి శిథిలాలయంలో బయట పడింది. దానిని ఆలయంలో ప్రతిష్ఠించి పూజించే హక్కు, బాధ్యతలు మా ప్రజలకు ఉన్నాయి.
ఆ విగ్రహం ఇప్పుడెక్కడున్నదో చెప్పు.

సుఖదేవుడు మౌనం వహించడంతో అమరసింహుడికి ఆగ్రహం కలిగింది.
దానిని నువ్వే వెలుపలికి తీసుకురా. ఇది రాజాజ్ఞ. లేకుంటే మేమే బలవంతంగా పట్టుకువెళ్ళవలసి ఉంటుంది.
దేవత కనుక దుర్గమ్మ పేరుమీదుగా రక్తపాతం జరగడం నాకిష్టం లేదు. నీ ఇష్టానుసారం చెయ్.

అమరసింహుడు దళనాయకుణ్ణి పిలిచాడు.
ఒక సైనికుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఇక్కడికి రా.

విగ్రహాన్ని వెతుక్కుంటూ దళనాయకుడూ, సైనికుడూ భవనంలోకి ప్రవేశించారు.
మనం త్వరలో విగ్రహాన్ని వెతికి పట్టుకోగలం.

విగ్రహం నుంచి వెలువడుతూన్న వింత కాంతి, దళనాయకుణ్ణీ, సైనికుణ్ణీ ఆకర్షించాయి. వారు విగ్రహం ఉన్న గదిలోకి అడుగుపెట్టగానే కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపాయి.
ఆహా! ఏమి కాంతి! ఏమి కాంతి!
దానిని పైకెత్తడం ఎలా?
-(ఇంకావుంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు:

అజంతా-ఎల్లోరా గుహలు

అద్భుతమైన ప్రాచీన భారతీయ శిల్ప-చిత్రకళా ప్రతిభకు చక్కని తార్కాణాలు అజంతా-ఎల్లోరా గుహలు! మన ప్రాచీన శిల్పులు నిర్మించిన ఈ సుందర గుహాలయాలు మహారాష్ట్రలోని ఔరంగాబాదుకు సమీపంలో ఉన్నాయి.

మనదేశపు ప్రాచీన చిత్రకళకు అజంతా చిత్రాలను ప్రధానమైన నమూనాగా భావిస్తారు. వింధ్య పర్వతాల కనుమద్వారం వద్ద అర్ధచంద్రాకారంగా విస్తరించివున్న 2 5 0 అడుగుల ఎత్తయిన కొండలో క్రీస్తుశకారంభంలో బౌద్ధులు గుహలు తొలిచి చైత్యాలు అంటే బౌద్ధదేవాలయాలు, విహారాలు నిర్మించారు. ఈ గుహల లోపల శిల్పాలు చెక్కారు. బుద్ధుడికి సంబంధించిన కథలను కుడ్య చిత్రాలుగా నిర్మించారు. ఈ గుహల నిర్మాణం ఏడెనిమిది వందల యేళ్ళపాటు సాగిందట. అజంతా గుహలలో 2 5 విహారాలు, 5 చైత్యాలు ఉన్నాయి.

ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన మనదేశపు అద్భుతాలలో ఎల్లోరా గుహలు ప్రధానమైనవి. ఏకాండపు రాతిని మలిచి, శిల్పకారులే గుహలు తొలిచి, అతి సుందరమైన శిల్పాలు చెక్కారు. ఈ గుహలలో 1 2 బౌద్ధులు తొలిచినవి. వీటి నిర్మాణం క్రీ.శ. 3 7 0 - 7 5 0 మధ్య జరిగిందని భావిస్తున్నారు. 1 7 గుహలు హిందువులు తొలిచారు. వీటిలోని శిల్పాలు శివపార్వతులకు సంబంధించినవి. ఈ గుహలలో మలిచిన కైలాసాలయం అత్యద్భుతమైనది. దీని నిర్మాణం క్రీ.శ. 7 3 5 - 7 5 5 మధ్య జరిగి వుండవచ్చని భావిస్తున్నారు. దీని పొడవు 2 7 6 అడుగులు; వెడల్పు 1 5 4 అడుగులు; ఎత్తు 1 0 8 అడుగులు. ఈ ఆలయం అంతా ఒకే రాతిలో మలచబడడం విశేషం.

ఇవిగాక మరో 5 గుహలను జైనులు 8 - 1 3 శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో తొలిచారు.

పక్కపక్కనే వెలసిన బౌద్ధ, హిందూ, జైన గుహాలయాలు మతసామరస్యాన్ని చాటుతున్నాయి.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

ఉప్పు ఎందుకు తీసుకోవాలి?

చిటికెడు ఉప్పువేస్తే చాలు; వంటకు అద్భుతమైన రు చివస్తుంది. ఉప్పులేని కూర ఎవరికీ రు చించదు . అందుకే మన వంటల్లో ఉప్పుకు ముఖ్యమైన స్థానం ఉన్నది. వంటలకు రు చి, వాసనలతో పాటు , నిలు వ మూడే గు ణాన్ని కూడా పేంచు తు ంది ఉప్పు. రు చు ల న్నిటిలోకీ, ఉప్పూ, తీపీ ముఖ్యమైనవి. అందుకే మా మూ లు గా వీటిని అందరూ ఇష్టపడతారు .

పేద్ద పేద్ద పాత్రలలో సము ద్రజలాలను ఆవిర య్యేలా చేసి, చైనా దేశస్థులు ఉప్పును మొట్టమొదట తయా రు చేశారు . రాతి ఉప్పు, సము ద్రం ఉప్పుకన్నా భిన్నమైనది.

మా నవ శరీరంలో సు మా రు గా నాలు గు ఔన్సుల ఉప్పు ఉంటు ంది. మ న శరీరంలో చాలినంత ఉప్పు లేకపోతే, కండరాలు సంకోచించవు; రక్తప్రసరణ సక్రమ ంగా జ రగదు ; గు ండె సరిగ్గా కొట్టుకోదు . అయి తే మ న శరీరానికి ఎంత ఉప్పు కావాలి? ఎంత అయి తే ఎక్కువ? అని శాస్త్రవేత్తలు ఇదమి త్థంగా చెప్పలేకపోతున్నారు. ఆరోగ్యానికి చాలా అవసరం గనక ఉప్పు తీసు కోవాలి. అయి తే, మి తమి ంచి తీసు కోకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

మన పరిసరాలు :

ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆహారం

రో జులో ఉదయ ం పై ట తీసు కునే ఆహారం చాలా ముఖ్యం అని అంటారు. అలాంటి ముఖ్యమైన ఆహారం కూరగాయ లతో పరిపూ ర్ణంగా మాటే మ రీ మంచిది కదా! ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారానికి ప్రత్యా మ్నాయ ం ఉండదు . మా మూ లు గా ఉదయ ం పై ట తీసుకునే, రొట్టె, వెన్న, సలామీ, పాలు వీటికి అద్భుత మైన ప్రత్యామ్నాయాలు ప్రకృతి సిద్ధంగా లభించడం విశేషం.

ద క్షిణ ఆసియా లో కనిపించే మల్బరీచెట్టుకు సంబంధించిన అర్టోకార్పస్‌ను బ్రెడ్‌ట్రీ అంటే రొట్టె చెట్టు అంటారు. చక్కెర నిండిన వీటి ఫలాలు అప్పుడే బేక్ చేసిన బ్రెడ్‌లా ఉంటాయి .

ఆఫ్రికాలో వెన్నచెట్టు వుంది. వాటి విత్తనాలను దంచి ఉడకబెడితే వెన్న లాంటిది పుడుతుంది.

ఆఫ్రికాలోనే ఉన్న సిలామీ చెట్టు పళ్ళు, ''సిలామీ '' పళ్ళలాగే ఉంటాయి .

పాల చెట్టు వెనిజువాలో ఉంది. వాటి తియ్యటి రసం మా మూ లు పాల రు చితో ఉంటు ంది.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

వ్యక్తిత్వం తెలియజేసే దస్తూరీ

ఒకరి దస్తూరీని అంటే చేతిరాతను పరిశీలించి ఆ వు నిషీ వ్యక్తిత్వాన్ని ఇట్టే తెలు సు కోవచ్చంటే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుందికదూ ? దీనినే గ్రాఫాలజీ లేదా చేతిరాత అధ్యయు నం అంటారు . ఇది ఒక సైన్స్‌గానే అభివృద్ధి చెందు తున్నదని చెబు తారు . రాసేప్పుడు కలం ఒత్తిడి, కదిలే దిశ, చేతిరాత పరిమాణం మొదలైన అంశాలన్నిటినీ గ్రాఫాలజిస్టులు పరిగణనలోకి తీసు కుంటారు . ఒక వ్యక్తి ప్రవర్తనను అతని చేతి రాత ద్వారా సరిగ్గా చెప్పాలంటే, ఈ శాస్త్రాన్ని ప ణ్ణంగా,

లోతు గా అధ్యయు నం చేయాలని చెబుతారు.

గ్రాఫాలజీ ప్రకారం పేద్ద పేద్ద అ ́రాలు రాసేవారు అహింభామూ గానూ , దాపిరికం లేకుండా బాహాటంగా స్పందించే స్వభావం కలిగి ఉంటారట. వు ధ్యస్తంగా అంటే వూ వూ లు సైజు అ ́రాలు రాసేవారు వు నోనిగ్రహం కల వారు గా ఉంటారనీ, అస్పష్టంగా చిన్న చిన్న అ ́రాలు రాసేవారు , చాంచల్య చిత్తంతో గు ర్తింపికోసం తపించే వారు గా ఉంటారనీ చెబుతారు. ఈ ఆధార సూత్రాలు కొన్ని కొండ గు ర్తులు వూ త్రవే అని అంటు న్నారు !

మన దేశం క్విజ్

మనదేశంలో విభిన్న మతాలకు చెందిన ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మతాలకు సంబంధించిన కొన్ని ప్రశ్నలను ఈ నెల క్విజ్‌లో చూద్దాం.

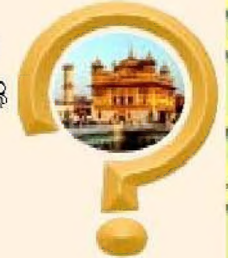
1. వు నదేశంలో అత్యంత పవిత్రవైున బౌద్ధ క్షేత్రం ఏది?

2. జురాష్ట్రీయు ల ప్రార్థనాస్థలంపేరేవి టి?

3. 'ఖాల్సాపంథ్' అనే సైనిక విభాగాన్ని స్థాపించిన శిక్కు గు రు మావెవరు ?

4. జైౌనవు తంలోని రెండు శాఖలు ఏవి?

5. వు స్లిం క్యాలండర్ ఏ సంవత్సరం ఆరంభవు యి ంది?

(సవూ ధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయగలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTY TATA

NARAYANA MURTY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్టుకార్డు పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మార్చి 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహుమానం.

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నై -600097.

అభినందనలు

నవంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎన. శారద
3బి, నకులేశ్వర్ భట్టాచార్జీ లేన
గురువాయూర్ నారాయణ్ మందిర్ పక్కన
కొలకత - 700 026.

మొదటి ఫోటో : పడిపోయిందా, కట్టు మళ్ళీ!
రెండవ ఫోటో : ఆగిపోయావేం, చెల్లీ?

సమాధానాలు

1. సారనాథ్
2. అంజుమాన (అగ్ని దేవాలయం)
3. గోవిందసింగ్, 10వ గురువు
4. దిగంబరులు, శ్వేతాంబరులు
5. క్రీ.శ. 622

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

CHANDAMAMA (Telugu) JANUARY 2005
Regd. No. TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1114/57
Licensed to post without prepayment No. 373/03-05 Foreign - WPP. No. 374/03-05

మనం శ్వాసించే గాలిని కాపాడుకోడానికి

వీణ క్లాసుమేట్, స్నేహితురాలు అయిన శ్రేయ రెండో రోజుగా బడికి రాలేదు. ఆ రోజు సాయంకాలం వీణ, శ్రేయ ఇంటికి ఫోన చేసింది. "పాపకు ఒంట్లో బాగో లేదమ్మా. డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళారు," అని చెప్పింది పనిమనిషి.

శ్రేయను చూసివద్దామని వీణ అక్కడికి వెళ్ళింది. పాలిపోయిన ముఖంతో, ఆయాసంతో మంచం మీద పడుకోలేక అవస్థ పడుతూన్న శ్రేయను చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందింది. "శ్రేయకు ఏమయింది, ఆంటీ," అని అడిగింది ఆమె తల్లిని వీణ.

"శ్రేయకు బ్రాంకైటిస్ అంటే శ్వాసకోశ వ్యాధి," అంటూ నిట్టూర్చిన ఆమె తల్లి, "వాహనాల నుంచి వెలువడే పెట్రోలు వాయువులు, ఫ్యాక్టరీల నుంచి వెలువడే పొగలు గాలిలో కలిసి, కలుషితం చేస్తున్నాయి. కలుషితమైన గాలిని పీల్చడం వల్లే ఇలా అయిందని డాక్టర్ చెప్పారు. మందులు తీసుకుంటూ కనీసం వారం రోజుల పాటు విశ్రాంతి తీసుకోవాలట!" అన్నది.

మరునాడు వీణ తరగతిలో ఉపాధ్యాయునికి శ్రేయ అనారోగ్యం గురించి చెప్పింది. ఉపాధ్యాయుని, "ఆధునిక జీవితంలోని ప్రమాదాల్లో వాయు కాలుష్యం ప్రధానమైనది. మానవ జాతికి ప్రకృతి ఇచ్చిన అమూల్యమైన కానుక ప్రాణాలనిచ్చే స్వచ్ఛమైన గాలి. అయితే మనం దానిని సక్రమంగా కాపాడుకోలేక పోతున్నాం," అన్నది.

"వాయు కాలుష్యాన్ని అరికట్టడానికి మనం ఏం చేయాలి, మేడమ్?" అని అడిగింది ఒక విద్యార్థిని.

"ఏం చేయాలో మీరే చెప్పండి చూద్దాం," అని పిల్లల్ని ఎదురు ప్రశ్న వేసింది ఉపాధ్యాయుని.

పిల్లలు ఆలోచనలో పడ్డారు. ఒక్కొక్క సలహాగా బయటపడసాగింది! "మనం స్కూలుకు కార్లలో రాకుండా, సైకిళ్లలోగాని, నడిచిగాని రావచ్చు." "టపాకాయలు కాల్చడంవల్ల గాలి కలుషితమవుతుంది గనక, దీపావళి వంటి సమయాల్లో టపాకాయలు కాల్చకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చు." "మన పెద్దలలో వాయు కాలుష్యం పట్ల సరైన అవగాహన, పరిజ్ఞానం పెంపొందింప జేయడానికి ప్రయత్నించవచ్చు."

"చాలా బాగా చెప్పారు. నేనూ ఒక సలహా చెబుతాను వినండి. వీలైన చోటల్లా చెట్లు నాటి పెంచండి. గాలిని శుభ్రపరచడంలో చెట్లు ప్రముఖ పాత్రవహిస్తున్నాయి," అన్నది ఉపాధ్యాయుని.

"తప్పకుండా చేస్తాం," అన్నారు విద్యార్థినులు ముక్తకంఠంతో.